

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัย

กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

**Attitude and Behaviour of Using Pornographic
Media on Thai People**

การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับ
การใช้สื่อลามกของคนไทย

โดย

เอี่ยมพร คชการ

จงกล ตั้งอุสาหะ

บุญเทียม เทพพิทักษ์ศักดิ์

เชมิกา ยามะรัตน์

สิงหาคม ๒๕๔๗

๖๗๘๒๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัย

กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อวิทยุของคนไทย

โดย

เอี่ยมพร

คชการ

จงกล

ตั้งอุสาหะ

บุญเทียม

เทพพิทักษ์ศักดิ์

เขมิกา

ยามะรัต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิงหาคม 2547

๖๖๘๒๒๑๗

๖๖๔๒๘๕๙

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์กิตติคุณนายแพทย์นิกร คุณิตสินที่ได้จุดประกายความคิดให้มีการศึกษาครั้งนี้เกิดขึ้น ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์นายแพทย์จิตร สิทธิอมร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุนและให้โอกาสในการทำงาน ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุพา อ่อนท้วม และค็อกเคอร์รัตนา สิ้นธุภัก ที่กรุณาแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัยและการเขียนรายงาน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์หลายท่านที่มีได้ออกนาม ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกแก่งานวิจัยทั้งด้านการถอดเทปบันทึกเสียง การจัดระเบียบข้อมูลรวมทั้งการจัดพิมพ์ และขอขอบคุณผู้ไม่ประสงค์ออกนาม ที่ช่วยตรวจแก้ไขต้นฉบับภาคภาษาอังกฤษให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดคณะผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์และผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ช่วยจัดเก็บข้อมูลและขอบคุณอาสาสมัครทุกท่านที่เข้าร่วมในการสนทนากลุ่มมา ณ โอกาสนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Project Title	<u>Attitude and Behaviour of Using Pornographic media on</u> <u>Thai people</u>
Name of the Investigator	Euamporn Kochagarn, Chongkol Tangusaha, Boontiem Theppitaksak, Khemika Yamarat
Year	March, 2004

Abstract

This descriptive research's objective is to study the attitudes and behaviors of Thai people living in Bangkok and its metropolitan areas, using pornographic media. The research study uses both quantitative and qualitative data. As for the quantitative data collection, 452 Thai people are requested to fill, their personal information, in the questionnaires by themselves during July – August 2003. While the qualitative data are collected from 4 group discussions, i.e. 2 groups of men (n=14) and 2 groups of women (n= 16) conducted in September 2003. The study's scope focuses on the pornographic media that could be accessed through internet.

The average age of 452 subjects is 25 years old, the standard deviation of which is 11.3. The 59.8% and 36.0% of the 452 subjects are students and officials respectively. It finds that 89.8 % of the 452 subjects have been acknowledged of the pornographic media. They believe that it is normal to all. What they learned from this kind of media is the sex education. Its advantage is for relaxing tension and help self masturbation. However, they are of the opinions that if engrossed it would lead to their poor education results, having bad health and poor working performance. 1.2- 3.0 % of the 452 subjects accept that their first acknowledgement of the pornographic media is below the age of 9 years. Most of the pornographic media they met is that of printing media. However it is found that the subjects are not often using the pornographic media. They accept that seeing sexual media do arousing their desires, some of which are curious to imitate what they have seen. If having sexual problems , most of them normally consult their friends. Or otherwise, they seek to do other activities instead and / or give up using the pornographic media.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ii
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	iii
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	iv
สารบัญ	v
สารบัญตาราง	vii
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 นิยามศัพท์	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	3
บทที่ 2 การสำรวจแนวความคิดและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.2 แนวความคิดและสถานการณ์ปัจจุบัน	5
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	8
3.1 ขอบเขตของการวิจัย	8
3.2 รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้	8
3.3 การเลือกตัวอย่าง	8
3.4 การดำเนินงาน	10
บทที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ	12
4.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร	12
4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อช่วย	15
4.3 ประสิทธิภาพในการดูสื่อช่วย	16
4.4 พฤติกรรมในการดูสื่อช่วย	16
4.5 ผลกระทบจากการดูสื่อช่วย	18
4.6 การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดูสื่อช่วย	19

บทที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ	31
5.1 ประสบการณ์คู่มือช่วยครั้งแรก	31
5.2 ผลกระทบจากการคู่มือช่วยครั้งแรก	33
5.3 ทักษะคิดต่อคู่มือช่วยทางเพศ	34
5.3.1 ความคิดเห็นเชิงบวก	35
5.3.2 ความคิดเห็นเชิงลบ	37
5.4 ความคิดเห็นอื่น ๆ	39
5.4.1 ปัจจุบันนิยมคู่มือช่วยประเภทใด	39
5.4.2 คู่มือช่วยเป็นเรื่องจริงหรือเป็นการแสดง	41
5.5 พฤติกรรมในการคู่มือช่วย	43
5.5.1 การเลียนแบบคู่มือช่วย	43
5.5.2 ครั้งหลังสุดที่ได้คู่มือช่วย	44
5.6 ผลกระทบของการคู่มือช่วย	46
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	50
6.1 สรุปผลการศึกษา	50
6.1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ	50
6.1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ	51
6.2 ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก ก	56
แบบสอบถามชนิดใช้เขียนตอบเอง	57
ภาคผนวก ข	67
แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง	
1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร	12
1.2 การรู้จักสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	14
2 ชนิดของสื่อที่คิดว่าช่วยุอารมณ์ทางเพศ	15
2.1 ความคิดเห็นต่อสื่อช่วยุ	20
2.2 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	21
2.3 ส่วนที่เป็นประโยชน์ของสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	22
2.4 ส่วนที่ไม่ดีของสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	22
3 ประสบการณ์ในการดูสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	23
3.1 ผลกระทบเมื่อดูสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	23
4 ประสบการณ์ครั้งแรกที่ใช้สื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	24
4.1 พฤติกรรมการดูสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	26
5 ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อได้ดูสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	29
6 การแก้ปัญหาที่เกิดจากการดูสื่อช่วยุอารมณ์ทางเพศ	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

สื่อวิทยุเป็นสิ่งผิดกฎหมายในสังคมไทย แต่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปก็ยังสามารถแสวงหาได้จากแหล่งต่างๆ เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาว หรือประชาชนทั่วไปที่ได้ดูสื่อวิทยุเหล่านี้ อาจมีสาเหตุต่างๆ เช่น เพราะความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของวัยรุ่น หรือต้องการแสวงหาความรู้เรื่องเพศศึกษา แต่ไม่สามารถหาแหล่งข้อมูลอื่นได้ หรือเพื่อนชักชวนด้วยความบันเทิง เพื่อนหรือคนรู้จักชักจูงด้วยเจตนาล่อลวงหรือกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศเป็นต้น ผู้ที่ได้ดูสื่อเหล่านี้ อาจนำไปปฏิบัติด้วยความเข้าใจว่าเป็นเรื่องวิชาการที่ถูกต้อง และอาจเกิดเป็นปัญหาครอบครัวได้ เช่น ชายใช้วิดิทัศน์โป๊เป็นอุปกรณ์การกระตุ้นอารมณ์ของภรรยาแต่ภรรยาไม่เกิดความรู้สึกดังกล่าว และเกิดเป็นความรู้สึกตรงกันข้ามหรือสามีวิดิทัศน์แล้วได้นำเทคนิควิธีการต่างๆ ในวิดิทัศน์ไปใช้กับภรรยาแต่ภรรยาไม่ชอบเป็นต้น ผู้ที่สร้างหรือผลิตสื่อเหล่านี้ ผลิตขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการค้า และแสวงหาผลประโยชน์ โดยใช้เป็นสื่อในการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศของผู้บริโภค ความรู้สึกทางเพศของมนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้จากสัมผัสต่างๆ เช่น กาย รูป รส กลิ่น และเสียง เป็นต้น สื่อเหล่านี้ใช้ภาพและเสียงเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศของผู้บริโภค ผู้ผลิตซึ่งต้องการค้ากำไรและพยายามสร้างผลงานให้เป็นที่นิยมชมชอบและมียอดจำหน่ายสูง จึงได้พยายามสร้างสื่อให้เกิดความหลากหลาย พิสดารและเร้าใจผู้บริโภคอยู่เสมอ

จากการให้บริการปรึกษาปัญหาทางเพศของศูนย์ปรึกษาคุณภาพชีวิต ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผู้ขอรับการปรึกษาปัญหาทางเพศส่วนหนึ่งที่สอบถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือมีปัญหาทางเพศอันเนื่องมาจากการได้ดูภาพในวิดิทัศน์โป๊ หรือการได้อ่านหนังสือและดูภาพจากสิ่งพิมพ์วิทยุต่างๆ เช่นบางคนเชื่อว่า การมีพฤติกรรมทางเพศตามที่เห็นบนจอหรือสิ่งพิมพ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตคู่ หรือเป็นสิ่งปกติธรรมดาที่พึงมีพึงปฏิบัติได้ เมื่อตนไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือคู่ของตนไม่สามารถทำตามหรือมีความรู้สึกได้ตามที่อ่านหรือเห็นภาพจากการแสดงนั้นก็เกิดเป็นความวิตกกังวลและปัญหาทางเพศตามมา ซึ่งตรงกับคำกล่าวที่ว่า สื่อมีอิทธิพลทั้งเชิงบวก (Positive theories) และเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ความเจริญเติบโตและการระดมพลังทางสังคม (Social Mobiligation) และอิทธิพลในเชิงลบ (Negative Theories) การขยายตัวของสื่อในประเทศกำลังพัฒนาให้ผลกระทบเป็นอันตรายอย่างมากต่อประชาชน โดยเฉพาะการชักนำไปสู่ความต้องการทางวัตถุนิยมบางอย่างที่ไม่

เหมาะสมและไม่คำนึงถึงขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามที่มีแต่ดั้งเดิม (Lerner, 1958 : 17 อ้างถึงใน ระยอง เพิ่มทรัพย์, 2546)

การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อช่วยเป็นเรื่องที่น่าศึกษาเพราะเยาวชนที่ได้รับสื่อช่วยเหล่านี้จะเป็นผู้ที่เติบโตสร้างครอบครัวใหม่ของตนในอนาคต ควรจะเป็นผู้นำครอบครัวที่มีคุณภาพ ประชาชนที่บริโภคสื่อเหล่านี้ อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด และนำมาซึ่งปัญหาทางเพศต่อไป นอกจากนี้ปัญหาทางเพศมักเป็นรากฐานของปัญหาครอบครัว ปัญหาบุคลิกภาพ ปัญหาทางจิตใจ และปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมาก การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความกว้างขวาง การกระจายและแนวโน้มของปัญหาจากการใช้สื่อช่วย เพื่อนำไปสู่การศึกษาระยะยาวต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาทัศนคติของคนไทยต่อสื่อช่วย
2. ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อช่วยของคนไทย
3. ศึกษาปัญหาทางเพศของคนไทยอันเนื่องมาจากสื่อช่วย

1.3 นิยามศัพท์

สื่อช่วย (Pornography) ในความหมายทั่วไป (General definition) หมายถึง สื่อต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นเพื่อกระตุ้นความตื่นตัวทางเพศ อาจเป็นนิยายประกอบภาพ รูปถ่าย ภาพวาด ภาพยนตร์หรือวิดีโอก็ได้ คนส่วนใหญ่เชื่อว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและเป็นบ่อเกิดอาชญากรรม ระดับของสื่อมีตั้งแต่พาดพิงถึงเรื่องเพศเล็กน้อยจนถึงแสดงออกทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง

สื่อช่วยมี 2 ประเภท

1. ประเภทอ่อนโยน (Soft pornography) เป็นสื่อที่ดีแผ่ความเป็นไปหรือรீฟรของสังคม อาจเป็นภาพหรือบทความที่ทำให้ผู้รับสื่อเกิดอาการจิกจี้หัวใจอยู่บ้าง สื่อประเภทนี้ไม่มีอันตรายแต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจมากนัก

2. ประเภทรุนแรง (Hard pornography) เป็นสื่อที่แสดงออกทางเพศหรือความรุนแรงทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง สื่อลักษณะนี้เป็นอันตรายต่อจิตและวิญญาณของเด็ก และเยาวชนซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาทางจิต สื่อประเภทรุนแรงจะทำลายโครงสร้างของจิตใจ จึงควรมีการแยกแยะสื่อทั้งสองประเภทนี้ออกจากกันและมีมาตรการในการควบคุมการจำหน่ายโดยการกำหนดอายุผู้บริโภคสื่อ

จุดมุ่งหมายของสื่อก็เพื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ความหนักเบาของสิ่งเร้าที่แสดงออกทางสื่อจึงกระตุ้นผู้รับสื่อแตกต่างกันไป (วิระพล จันทร์ดีขิง , 2538)

ความหมายของคำที่ใช้ในการศึกษา

สื่อช่วยฯ นิยามเมื่อปฏิบัติการ (Operational definition) หมายถึง สื่อต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นเพื่อกระตุ้นความตื่นตัวทางเพศ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ต่างๆ วิดีโอ ซีดี อินเทอร์เน็ต ที่พาดพิงถึงเรื่องเพศเล็กน้อย จนถึงแสดงออกทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง

ทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ความเชื่อ หมายถึง วิธีการคิดรวมกันที่เป็นลักษณะของกลุ่มชนในที่นี้หมายถึงกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

พฤติกรรมทางเพศของคนไทย หมายถึง การแสดงออกทางเพศ ได้แก่ การกอดจูบ การมีเพศสัมพันธ์ และการสำเร็จความใคร่ในคนไทยชาย-หญิง อายุ 15-60 ปี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เข้าใจทัศนคติและพฤติกรรมต่อสื่อช่วยฯของคนไทย เข้าใจพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะปัญหาทางเพศของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับสื่อช่วยฯมากขึ้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในการศึกษา และเข้าใจพฤติกรรมของคนไทย

1.4.2 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา วางแผนและสร้างรูปแบบหรือโครงการเพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องเพศ รวมทั้งการให้บริการการศึกษา และการรักษาผู้มีปัญหาทางเพศ

1.4.3 เป็นฐานข้อมูลในการหาวิธีการศึกษาต่อไปเพื่อนำผลไปใช้ให้เกิดการตระหนักในกลุ่มประชากร ให้เห็นถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชน

1.5 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ สื่อสารมวลชน การศึกษา การรักษา กฎหมาย การให้การปรึกษาและบำบัดรักษาด้านสุขภาพทางเพศ สุขภาพทั่วไปและจิตเวช เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

การสำรวจแนวความคิดและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยยังไม่มีข้อมูลมากนัก ในส่วนที่พอจะเกี่ยวข้องบ้าง เช่น การศึกษาของจรรยาเกียรติ มะกรทัต (2539) เรื่อง การสื่อความหมายเรื่องทางเพศจากการแสดงตกผ่านสื่อวีดิทัศน์ กล่าวว่า การพูดเรื่องเพศในที่สาธารณะมีข้อจำกัด แต่ตกสามารถที่จะพูดเรื่องเพศให้คนชมได้ ตกไทยใช้เรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเสียงหัวเราะและดึงความสนใจจากคนได้ เนื้อหาทางเพศเป็นเนื้อหาที่กระตุ้นอารมณ์ได้ดีที่สุด ตกเหล่านี้ใช้เนื้อหาในการสื่อความหมายในการดำเนินเรื่อง เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศและวิธีการมีเพศสัมพันธ์

การศึกษาของ มานี ปิยะอนันต์ และคณะ (2545) พบว่าสื่อทั้งหนังสือและคอมพิวเตอร์ที่มีรูปโป๊อาจเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กนักเรียนประพฤติตัวไม่เหมาะสม นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว 191 ราย พบว่าร้อยละ 78.4 เคยดูรูปโป๊ และร้อยละ 71.4 ของนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาดังครครภ์ เคยดูรูปโป๊เช่นกัน จากการศึกษาในปัจจุบันพบว่าเด็กได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ที่ช่วยทางเพศและความรุนแรง เช่น เกมทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีเด็กจำนวนไม่น้อยที่ติดเกมต่าง ๆ อย่างอมแงม ส่งผลทำให้เด็กเพิกเฉยและชินชาต่อการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา (อมรวิรัช นาคทรพร, 2546) ในปีเดียวกัน สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2546) พบว่า เว็บลามกที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตขณะนี้แพร่ระบาดจากต่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยอย่างหนัก ผู้ประกอบธุรกิจหลักด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่ทำธุรกิจหนังสือโป๊มาก่อน นอกจากนี้ผลการศึกษายังระบุว่าเว็บไซต์ลามกบางแห่งไม่ได้เปิดขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร แต่ทำไว้เพื่อเป็นแหล่งตอบสนองความต้องการทางเพศเฉพาะกลุ่ม เช่น เป็นโพสต์รูปนักศึกษาชายตัว หรือการเซดกัน เว็บไทยบางแห่งมีการนำภาพการร่วมเพศระหว่างพ่อกับลูก การร่วมเพศกับสัตว์เลี้ยง เช่น ไก่ มีการขายวิดีโอในลักษณะกรู๊ปเซ็กซ์ หรือมีการนำประสบการณ์ทางเพศของแต่ละคนมาบอกเล่าซึ่งถือว่าได้ทำให้เห็นความเชื่อมโยงกับสังคมไทย

สำหรับในต่างประเทศได้มีการศึกษาความเกี่ยวพันระหว่างสื่อเกี่ยวกับการข่มขืนโดยวัดเปอร์เซ็นต์ผู้ข่มขืนซึ่งยอมรับว่าพวกเขาใช้สื่อช่วย ในปี 1973 สํารวจพบร้อยละ 55 ของผู้ข่มขืนที่ยอมรับว่าพวกเขาได้รับการกระตุ้นทางเพศจากสื่อช่วย และในปี 1988 ได้มีการสำรวจเพิ่มเติมพบอัตราสูงขึ้นเป็นร้อยละ 83 ของผู้ข่มขืนที่รับว่าพวกเขาใช้สื่อช่วยเป็นประจำ (Russell, D. 1988) ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการถกเถียงกันในเรื่องผลกระทบของสื่อช่วย ซึ่ง Bart and O'Brien (1985) ได้พูดถึง

เรื่องนี้ว่า “ชายไม่ได้คำนึงว่าหญิงจะสนุกหรือทรมานจากการถูกข่มขืน มันไม่ได้เกิดจากว่าพวกเขามี วายโครโมโซม แต่พวกเขาได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้จากสื่อขั้วยู” ต่อมาได้มีการสำรวจในสหรัฐอเมริกาโดย Davey (1996) พบว่าคนอเมริกันใช้สื่อขั้วยูเป็นแหล่งหาความรู้เรื่องเพศและเมื่อได้ศึกษาโดยการสำรวจอีกครั้งในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาพบว่าสื่อขั้วยูเป็น 1 ใน 7 ของแหล่งความรู้ เรื่องเพศของนักศึกษา นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนี้จำนวน 32 คน มีผู้ที่ใช้สื่อขั้วยูร้อยละ 50 เป็น จำนวนหนึ่งครั้งหรือมากกว่าต่อเดือน

การศึกษาของ Drake (1992) กล่าวว่า งานวิจัยหลายชิ้นได้ระบุว่าผู้บริโภคสื่อขั้วยูมีโอกาส เสี่ยงต่ออันตรายของสุขภาพ แต่ Drake กลับศึกษาได้ผลตรงกันข้าม โดยได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ต่อผลกระทบของสื่อขั้วยูของบุคคลกลุ่มต่างๆเช่นพยาบาลจิตเวช นักสุขศึกษา พยาบาลชุมชน นักวิจัย สื่อขั้วยู ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลชุมชนเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นตรงข้าม คือไม่คิดว่าสื่อขั้วยู มี อันตรายมากกว่ากลุ่มอื่นๆ กลุ่มนักสุขศึกษาเป็นกลุ่มที่คิดว่าสื่อขั้วยูเป็นอันตรายต่อสุขภาพมากกว่า และคิดว่าประโยชน์ของสื่อขั้วยูมีน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ โดยเพศชายเป็นกลุ่มที่คิดว่า สื่อขั้วยูเป็นอันตรายต่อสุขภาพน้อยกว่าเพศหญิง ต่อมาในปี 1944 Drake ได้รายงานการศึกษาใน กลุ่มพยาบาลจิตเวชจำนวน 194 คน พบว่าร้อยละ 72 ของพยาบาลเหล่านี้คิดว่าสื่อขั้วยูไม่มีผลอันตราย แต่พยาบาลกลุ่มนี้ร้อยละ 78 ยังระบุว่าสื่อขั้วยูนี้เป็นอันตรายแก่เด็กและเยาวชนและได้เสนอให้มีการ จัดกิจกรรมการให้ความรู้แก่พยาบาลในการระวังและตระหนักถึงผลของการใช้สื่อขั้วยู ในปีเดียวกัน Cramer (1994) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อขั้วยูของชายกับการทำร้ายร่างกายของหญิง โดยได้ศึกษาจากสตรี 87 ราย ที่ยื่นฟ้องคู่ของตนในคดีทำร้ายร่างกาย พบว่าสามหรือคู่ของสตรีเหล่านี้ ร้อยละ 40 ใช้สื่อขั้วยูหนึ่งสื่อหรือมากกว่า นอกจากนั้นยังพบว่าการใช้สื่อขั้วยู มีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติกับการขอให้หญิงมีส่วนในการมีเพศสัมพันธ์รุนแรงรวมทั้งการข่มขืนด้วย

2.2 แนวความคิดและสถานการณ์ปัจจุบัน

วิระพล จันทร์ดีอิง (2538) กล่าวว่าสื่อลามกก็มีประโยชน์อยู่บ้าง นักจิตวิทยาพบว่าผู้ใหญ่ จำนวนหนึ่งใช้สื่อลามกเพื่อทดแทนหรือชดเชยความไม่สมหวังทางเพศของตนเอง และบางครั้งสื่อ ลามกก็ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศด้วย แต่ผู้รับสื่อควรมีพื้นฐานความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับเพศศาสตร์ศึกษาเสียก่อน

จากการจัดสัมมนาเครือข่ายสื่อมวลชนของค์กรภาคี เครือข่ายด้านสุขภาพของประชาชน จัด โดยกองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข นพ.ลือชา นวรัตน์ หัวหน้าสำนักวิชาการสาธารณสุข กล่าวว่า “การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆของสื่อมวลชนที่เผยแพร่สู่สาธารณชนนั้น หากผู้นำเสนอขาด ความระมัดระวัง ไม่เอาใจใส่และขาดจิตสำนึกที่ดีโดยหวังประ โยชน์ด้านธุรกิจเพียงอย่างเดียว ข่มถ่ม

ผลกระทบต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารนั้น อาจครอบงำความรู้สึกนึกคิด ทศนคติตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลและครอบครัว” (แนวหน้า 14/1/2545)

การสัมมนาของกรมสุขภาพจิต นพ.ประเวศ ดันดิพิวัฒนสกุล ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น กรมสุขภาพจิต กล่าวว่า “ในที่ประชุมได้หยิบยกเรื่องการบริโภคสื่อของเด็กและวัยรุ่นมาหารือกัน ปัจจุบันเด็กไม่ชอบอ่านหนังสือ ถ้าจะอ่านหนังสือพิมพ์ก็จะอ่านเฉพาะหน้าหนึ่งและหน้าบนเท่งเท่านั้น สื่อที่น่ากลัวและเข้าถึงผู้บริโภคได้รวดเร็วที่สุดคือโทรทัศน์ เพราะมีทั้งภาพ เสียง เห็นความเคลื่อนไหว ทำให้มีอารมณ์คล้อยตาม อาจเป็นการชี้นำไปในทิศทางใดก็ได้ (ไทยโพสต์ 7/5/2545)

การประชุมเชิงปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่ก่อเหตุรุนแรง นายจตุรนต์ ฉายแสง กล่าวว่า “ถึงเวลาแล้วที่สังคมต้องมาช่วยหารือถึงมาตรการแก้ไขปัญหาภาพยนต์และละครที่แสดงออกในทางที่ไม่เหมาะสม.....สังคมต้องตรวจสอบสื่อได้ด้วย ไม่ใช่เฉพาะสื่อตรวจสอบตนเอง” นายปรัชญา ปิ่นแก้ว “ยอมรับว่าสื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคมค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะป็นหนังสือไทยหรือหนังสือต่างประเทศ ซึ่งก็มีทั้งด้านบวกและด้านลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละคน และเห็นด้วยที่รัฐบาลจะจัดเกรดหนัง” (คมชัดลึก 12/6/2546)

นพ.ปราชญ์ บุณยวงค์วิโรจน์ อธิบดีกรมสุขภาพจิตเผยว่าปัจจุบันหนังสือการ์ตูนโดยเฉพาะการ์ตูนญี่ปุ่นมักจะมีภาพโป๊ลามกแอบแฝงอยู่และได้รับความนิยมอย่างเปิดเผยจากกลุ่มเยาวชนตั้งแต่เด็กจนถึงวัยรุ่น ทำให้นำเป็นห่วงว่าเด็กอาจจะซึมซับหรือมีการเลียนแบบพฤติกรรมตามที่อ่านพบในหนังสือได้ เพราะที่ผ่านมามีข้อมูลระบุว่า การอ่านหรือการดูหนังสือการ์ตูนรวมทั้งภาพยนต์ที่มีเนื้อหาลักษณะดังกล่าวเป็นระยะเวลาอันนานก็อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กที่บริโภคได้ (ไทยรัฐ 13/10/2546)

ในสภาพสังคมปัจจุบันข่าวคราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ถูกนำเสนอไม่เว้นแต่จะวันจนเกือบจะเป็นความซาชินของสังคม เนื่องจากได้พบเห็นทางสื่อโทรทัศน์หรือตามหน้าหนังสือพิมพ์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านั้นส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากการได้ดูสื่อชั่วๆทางเพศ อาทิเช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 15 ตุลาคม 2546 เป็นข่าวเล็กๆ หน้า 19 เสนอข่าวว่า “เจ้าหน้าที่มูลนิธิคุ้มครองเด็ก นำเด็กหญิง....วัย 11 ขวบ เข้าแจ้งความกล่าวหาชาย...ผู้เป็นบิดาบังเกิดเกล้าของเด็กหญิง....ว่าได้ข่มขืนลูกสาวตัวเองมาเป็นเวลากว่า 4 ปี เด็กหญิง...ให้การว่าผู้เป็นพ่อได้ซื้อชีวิตการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนมาเปิด หลังดูการ์ตูนขบก็เปลี่ยนมาเปิดหนังโป๊แทน จากนั้นบังคับให้ทำ

ตามภาพในหนังสือพิมพ์ จากนั้นถูกพ่อกระทำล่วงเกินทางเพศหลายครั้งโดยใช้วิธีเดิม คือเปิดการ์ตูนให้ดู แล้วจึงเปิดซีดีลามก....” ชาวต่อมาแสดงให้เห็นว่าในสังคมไทยได้มีการผิดเพี้ยนหรือวิถีดารมาเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่แน่ชัดว่าพฤติกรรมที่พบนั้นเกิดจากการดูสื่อช่วยทางเพศหรือไม่ ได้แก่ข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 21 ธันวาคม 2546 “รวบรวมวิถีดารชำเราไก่ชน ชุมชโมยคิดๆ หักคอจับตุ้ย เจ้าของเคือคร้อนดักจับคาเล่า ผู้ต้องหายอมรับว่าได้ลักขโมยไก่ชนมาสำเร็จความใคร่ทางทวารหนักเพราะชอบไก่และเคยทำมาหลายครั้งแล้ว”

กรณีวัยรุ่นรวมกลุ่มเป็นแก๊งใช้มือถือรีไซเคิลเป็นพาหนะในการฉุดคร่าหญิงสาวไปรุมโทรม ซึ่งมีการนำเสนอเป็นข่าวทุกวัน ทั้งในโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ โดยต่างกรรมต่างวาระ นักวิชาการได้ออกมาแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่าสถานการณ์ในปีนี้เป็นค่อนข้างรุนแรง แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยกำลังป่วยอย่างหนัก การที่มีสื่อลามกโป๊ที่แฝงความรุนแรงแพร่หลาย วัยรุ่นที่ไม่มีทางออกจึงก่อเหตุดังกล่าวขึ้น (สมพงษ์ จิตระดับ, ไทยรัฐ 6/2/2547) ขณะเดียวกันสวนดุสิตโพลได้สำรวจความคิดเห็นในหัวข้อ “วัยรุ่นกับการล่วงละเมิดทางเพศ” ซึ่งนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมองว่าสังคมกำลังเสื่อมโทรมเฉพาะด้านจิตใจและศีลธรรม เป็นค่านิยมที่ผิดๆ ในกลุ่มวัยรุ่น เป็นปัญหาสังคมรูปแบบใหม่ที่ต้องรีบเร่งแก้ไข ซึ่งในเรื่องนี้หน่วยงานภาครัฐได้เข้ามามีบทบาทโดย นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเผยแพร่ผลการทำวิจัยและลงพื้นที่สำรวจพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น การรวมกลุ่มของวัยรุ่นชายที่ชอบจุดเหยื่อที่เป็นหญิงมาข่มขืน หรือพ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยงโดยแม่ของเด็กสมยอม สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากคูหนังสือโป๊แล้วรับอิทธิพลมากระทำต่อ กระทรวงวัฒนธรรมได้เตรียมออกมาตรการสำหรับนักแสดง ผู้สร้างและผู้กำกับหนังสือโป๊โดยจะนำกฎหมายอาญาที่ระบุให้อำนาจในการดำเนินการกับหนังสือลามกทั้งในรูปแบบหนังสือ แผ่น วีซีดี และภาพยนตร์ (ไทยรัฐ 7/2/2547) ปัจจุบันได้มีการผลิตหนังสือแผ่นหรือวีซีดีในแนวช่วยอารมณ์ทางเพศออกมาขายแข่งกันมากขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้ทั่วไปตามป้ายโฆษณาริมถนน โฆษณาด้านข้างรถประจำทางและในโทรทัศน์

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้มีขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ ประชากรไทยชายหญิง อายุ 15-60 ปีเก็บข้อมูลโดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกันคือ

วัยรุ่น ได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และนิสิต/นักศึกษา ในโรงเรียน วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย

วัยทำงาน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ/ลูกจ้าง และรัฐวิสาหกิจ ในสถานที่ทำงานที่มีประชากรทุกระดับการศึกษา อาชีพ

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสื่อประเภทวิดีโอ/วีซีดี อินเทอร์เน็ต และสิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ ซึ่งเป็นสื่อที่ใกล้ชิดกับประชากรไทย ทั้งชายและหญิง เพราะสามารถเปิดรับหรือสัมผัสสื่อเหล่านี้ในส่วนตัวได้

3.2 รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้

รูปแบบการวิจัยเป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณเก็บจากการสำรวจจากแบบสอบถามและใช้การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ศึกษาวิเคราะห์ตามเป้าหมายของวัตถุประสงค์

ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ตามลักษณะของข้อมูลและวัตถุประสงค์ของโครงการ จากการสนทนากลุ่มในประเด็นที่น่าสนใจหลังจากได้รวบรวมแบบสอบถามกลับมา ซึ่งการสนทนากลุ่มสามารถสังเกตผู้เข้าร่วมสนทนาว่ามีปฏิริยาโต้ตอบกัน และเราใจให้เกิดการสนทนาในระดับลึกยิ่งขึ้นในแต่ละประเด็นซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลในสิ่งที่ไม่สามารถได้มาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถาม

3.3 การเลือกตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling)

ขั้นที่ 1 เลือกตัวอย่างแบบจงใจ (Purposive Sampling) โดยกระจายตามระดับอายุ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย รวมถึงสถานที่ทำงานทั้งราชการ/ลูกจ้าง และรัฐ

วิสาหกิจในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกกระจายตามระดับอายุดังนี้

วัยรุ่น ได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และนิสิต/นักศึกษาในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย ที่มีทั้งหญิงและชาย ดังนี้

1. โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
2. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายมัธยมศึกษา
3. วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
4. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัยทำงาน ได้เลือกตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ/ลูกจ้างและรัฐวิสาหกิจในสถานที่ทำงานที่มีประชากรทุกระดับการศึกษา อาชีพ ได้แก่ กรม กอง หรือแผนกที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. กรมวิเทศสหการ
2. การนิคมอุตสาหกรรม
3. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
4. โรงเรียนสตรีอัสราสวรรค์ (เฉพาะข้าราชการและลูกจ้าง)
5. วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (เฉพาะข้าราชการและลูกจ้าง)

ขั้นที่ 2 เลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

การเก็บข้อมูลในโรงเรียนใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือ โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา สุ่มเก็บข้อมูลระดับชั้นละ 1 ห้อง คือ ม. 4 ม. 5 และ ม. 6 ส่วนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมศึกษา สุ่มได้ ม. 4 จำนวน 1 ห้อง

ในระดับวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สุ่มได้คณะนิติศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังสุ่มได้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชูทิศฯ สุ่มได้ภาควิชาไฟฟ้า โดยกำหนดโควตาไว้แห่งละไม่เกิน 35 ราย

สำหรับการเก็บข้อมูลในวัยทำงานใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

โดยกำหนดให้เก็บข้อมูลแห่งละไม่เกิน 40 ราย

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสนทนากลุ่มจำนวน 30 ราย โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้การสนทนา 1 ครั้ง โดยเลือกตัวอย่างแบบจงใจ (Purposive Sampling) จากบุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะใช้สื่อช่วยยู่เป็นประจำ แต่ละกลุ่มจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยแบ่งตามระดับอายุและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ดังนี้

จำนวนกลุ่ม	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง
กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2	สตรีไทยวัยทำงาน	อาสาสมัครสตรีไทยในกทม. และปริมณฑล 16 คน รวม 2 กลุ่มสนทนา
กลุ่ม 3	ชายไทยวัยทำงาน	อาสาสมัครชายไทยในกทม.และปริมณฑล 8 คน 1 กลุ่ม สนทนา
กลุ่ม 4	นิสิต/นักศึกษาชาย	อาสาสมัครวัยเรียนในสถานศึกษาเขตกทม.และปริมณฑล 6 คน 1 กลุ่มสนทนา

3.4 การดำเนินงาน

1. คณะผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์และ/หรือตัวแทนในสถานศึกษาสถานที่ราชการและรัฐวิสาหกิจที่จะลงปฏิบัติงานภาคสนามมาประชุมร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ของการปฏิบัติงานให้สามารถอธิบายข้อสงสัยแก่กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาได้ในแนวทางเดียวกัน

2. การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามชนิดให้เขียนตอบเอง ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ อายุ การรู้จักสื่อช่วยยู่ ความคิดเห็น พฤติกรรมจากการได้รับผลกระทบจากสื่อและปัญหาที่เกิดขึ้น คำถามบางส่วนเป็นคำถามแบบเปิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของคำถามที่ถามความคิดเห็น แบบสอบถามนี้เป็นความลับและไม่มีการเขียนชื่อ-นามสกุลของผู้ตอบ เมื่อตอบเรียบร้อยแล้ว ผู้ตอบสามารถนำแบบสอบถามนั้นใส่ซองสีน้ำตาลที่ปิดด้วยตนเองแล้วปิดผนึกส่งให้แก่อาจารย์ หรือตัวแทนของแต่ละหน่วยงานเพื่อรวบรวมนำส่งผู้วิจัย

3. ทำการทดสอบแบบสอบถามครั้งแรกระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน 2546 ในกลุ่มนักเรียน นิสิต/นักศึกษา และกลุ่มวัยทำงาน หลังจากนั้นได้มีการแก้ไขทั้งด้านเนื้อหาและ

ภาษาเพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจและสบายใจในการที่จะตอบแบบสอบถามนั้น โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาเข้าร่วมพิจารณา ก่อนที่จะเริ่มใช้เก็บข้อมูลจริงในเดือนกรกฎาคม 2546 โดยมีอาจารย์/ผู้แทนในแต่ละหน่วยงานคอยให้ความกระจ่างในบางข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 452 ฉบับ ได้ลงรหัสและวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS โดยหาค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และอัตราร้อยละ เพื่อดูการกระจายของข้อมูล

5. เปิดรับอาสาสมัครจากชายหญิงวัยทำงานและวัยรุ่นเพื่อจัดทำสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้อาสาสมัคร 30 คน เป็นชาย 14 คน (วัยทำงาน 8 คน วัยรุ่น 6 คน) และหญิง 16 คน (วัยทำงานทั้ง 16 คน เนื่องจากไม่มีนิสิต/นักศึกษาหญิงสมัครเข้ามา)

6. จัดสนทนากลุ่มในเดือนกันยายน 2546 โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือกลุ่มวัยทำงานชาย 1 กลุ่ม กลุ่มวัยรุ่นชาย 1 กลุ่ม และกลุ่มวัยทำงานหญิง 2 กลุ่ม การสนทนากลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลระดับลึกเกี่ยวกับทัศนคติ พฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้สื่อวิทยุอันก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ ซึ่งใช้เวลาในการสนทนากลุ่ม กลุ่มละหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมงยี่สิบนาที

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ

4.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร

จากการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สื่อช่วยของคนไทย โดยใช้แบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านและตอบเอง (Self administered questionnaires) ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 452 ชุด กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 15-60 ปี อายุเฉลี่ย 25 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.3 ปี เป็นชายร้อยละ 53.1 หญิงร้อยละ 46.9 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดไม่มีคู่ร้อยละ 66.3 รองมาคือ โสดมีคู่ร้อยละ 15.6 และสมรสจดทะเบียนร้อยละ 14.4 ในด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่าไม่ชัดเจนนักเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี สำหรับอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 59.8 และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 36.0 มีผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 29.9 มีรายได้ต่ำกว่า 1,500 บาท รองมาร้อยละ 14.1 มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท และอันดับต่อมาร้อยละ 12.2 มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ตาราง 1)

ตาราง 1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
15-19	227	51.0
20-24	48	10.9
25-29	43	9.6
30-34	31	7.0
35-39	20	4.5
40-44	28	6.3
45-49	30	6.7
50-54	16	3.6
55-60	2	0.4
รวม	445	100.0

$$\bar{X} \pm SD = 25.02 \pm 11.37$$

ตาราง 1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	239	53.1
หญิง	211	46.9
รวม	450	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด ไม่มีคู่รัก	294	66.3
โสด มีคู่รัก	69	15.6
สมรสจดทะเบียน	64	14.4
สมรสไม่ได้จดทะเบียน	7	1.6
หย่า	6	1.4
หม้าย	3	0.7
รวม	443	100.0
การศึกษาที่จบหรือกำลังศึกษา		
ประถมศึกษา	4	0.9
มัธยมศึกษา	166	36.7
อาชีวศึกษา	33	7.3
ปริญญาตรี	158	35.0
ปริญญาโท	30	6.6
อื่นๆปวส./กำลังศึกษา/ไม่ตอบ	61	13.5
รวม	452	100.0
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	162	36.0
นักเรียน/นักศึกษา	269	59.8
ลูกจ้าง	15	3.3
อื่นๆ	4	0.9
รวม	450	100.0

ตาราง 1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 1,500	135	31.1
1,501-3,000	53	12.2
3,001-5,000	45	10.4
5,001-10,000	65	14.9
10,001-15,000	55	12.7
15,001-20,000	32	7.4
20,001-30,000	35	8.1
มากกว่า 30,001	14	3.2
รวม	434	100.0

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างในด้านการรู้จักสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศหรือไม่ พบว่ารู้จักเป็นส่วนใหญ่คือ ชายรู้จักร้อยละ 91.2 หญิงรู้จักร้อยละ 88.2 รองมาตอบว่าไม่แน่ใจในชายร้อยละ 5.0 หญิงร้อยละ 6.6 และไม่รู้จักในชายร้อยละ 3.3 ขณะที่หญิงตอบว่าไม่รู้จักร้อยละ 5.2 (ตาราง 1.2)

ตาราง 1.2 การรู้จักสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ (จำนวน = 450)

รู้จักสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	218	91.2	186	88.2	404	89.8
ไม่รู้จัก	8	3.3	11	5.2	19	4.2
ไม่แน่ใจ	12	5.0	14	6.6	26	5.8
ไม่ตอบ	1	0.5	-	-	1	0.2
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ

ตัวอย่างเหล่านี้ทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นค่อนข้างตรงกันเกี่ยวกับสิ่งที่คิดว่าเป็นสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศคือ อันดับแรกทั้งชายและหญิงคิดว่า วิดีโอ/ซีดีโป๊ เป็นสื่อช่วยร้อยละ 93.3 และ 93.4 รองลงมาชายร้อยละ 83.3 และหญิงร้อยละ 84.4 คิดว่าเป็นภาพยนตร์โป๊ และรูปภาพโป๊เป็นสื่อช่วยอันดับ 3 ของทั้งชายและหญิง คือ ร้อยละ 82.8 และ 75.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตาราง 2 ชนิดของสื่อที่คิดว่าช่วยอารมณ์ทางเพศ (จำนวน = 450)

สิ่งที่คิดว่าเป็นสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิดีโอ/ซีดีโป๊	223	93.3	197	93.4	420	93.3
ภาพยนตร์โป๊	199	83.3	178	84.4	377	83.8
รูปภาพโป๊	198	82.8	159	75.4	357	79.3
รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต	189	79.1	159	75.4	348	77.3
การ์ตูนที่มีเรื่องราวทางเพศ	150	62.8	140	66.4	290	64.4
ระบำโป๊	127	53.1	128	60.7	255	56.7
โฆษณาที่ใช้เรื่องเพศเป็นจุดสนใจ	98	41.0	110	52.1	208	46.2

ในการศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตศึกษาเฉพาะสื่อ 3 ประเภทด้วยกัน คือ วิดีโอ/ซีดีโป๊ รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตและสิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ เมื่อให้แสดงความคิดเห็นต่อสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใคร ๆ ก็ดูกันจนเป็นเรื่องปกติธรรมดา คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ได้แต่ก็ยังคงเห็นว่าเป็นแหล่งความรู้ที่ศึกษาได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าสื่อช่วยเหล่านี้ไม่มีประโยชน์/ไร้สาระ/เสียเวลา มีผลกระทบต่อเยาวชน/อาจเกิดการเลียนแบบ และท้ายสุดมีผู้แสดงความคิดเห็นว่าช่วยอารมณ์ทางเพศก่อให้เกิดอาชญากรรมและทำให้สังคมเสื่อมโทรม (ตาราง 2.1)

สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงได้เรียนรู้จากสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศคือ ได้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ศึกษาพฤติกรรม/ท่าทางจากสื่อ ได้เรียนรู้การป้องกันตนเองจากสถานการณ์ล่อแหลม และบางรายสนใจในเทคนิคการตกแต่งภาพ หรือ retouch (ตาราง 2.2) อย่างไรก็ตามสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศก็มีประโยชน์อยู่บ้าง กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า วิดีโอ/ซีดีโป๊ รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต และสิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ มีประโยชน์ในการช่วยระบายความเครียดร้อยละ 46.4

46.0 และ 48.5 ตามลำดับ ขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันแต่ในสัดส่วนที่ต่ำกว่า คือ คิดว่าสื่อทั้ง 3 ชนิดนี้มีประโยชน์ในการช่วยระบายความเครียดร้อยละ 17.1 16.1 และ 19.0 ตามลำดับ (ตาราง 2.3) สำหรับส่วนที่ไม่ดีของสื่อวิทยุอากรม์ทางเพศแสดงในตาราง 2.4 กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิง มีความเห็นคล้ายๆ กัน ในสื่อทั้ง 3 ชนิดที่ทำการศึกษา คือ อันดับแรกทำให้หมกมุ่นในเรื่องเพศ อันดับต่อมา คือ ทำให้เสียการเรียน/การทำงาน ทำให้เสียสุขภาพ และเปลืองเงิน/เสียเวลา/สุขภาพจิตเสีย อันดับสุดท้ายมีความเห็นว่าสื่อวิทยุ ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดที่เป็นภัยต่อสังคม

4.3 ประสบการณ์ในการดูสื่อวิทยุอากรม์ทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงไม่เคยดูวิดีโอ/ซีดีวีดี ร้อยละ 76.6 ขณะที่รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต และสิ่งพิมพ์วิทยุอากรม์ทางเพศ กลุ่มตัวอย่างดูกันเป็นส่วนมากถึงร้อยละ 69.3 และ 67.6 ตามลำดับ (ตาราง 3)

เมื่อได้ดูสื่อวิทยุอากรม์ทางเพศทั้งสามชนิดแล้วกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงได้รับผลกระทบในแต่ละสื่อตรงกันคืออันดับแรก รู้สึกว่าวิทยุอากรม์ทางเพศ อันดับต่อมาเกิดอากรม์และมีความต้องการทางเพศ และอันดับที่ 3 คือ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (ตาราง 3.1)

4.4 พฤติกรรมในการดูสื่อวิทยุ

ประสบการณ์ครั้งแรก

เมื่อแยกสื่อวิทยุอากรม์ทางเพศออกมาศึกษาในแต่ละสื่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีประสบการณ์ครั้งแรกที่ได้ดูวิดีโอ/ซีดีวีดี ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปีร้อยละ 40.9 และช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 33.5 โดยอายุต่ำสุดที่ดูวิดีโอ/ซีดีวีดีนี้มีอายุต่ำกว่า 9 ขวบร้อยละ 1.2 และอายุสูงสุดที่ดูครั้งแรก คือ 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 0.4 สถานที่ที่ใช้ดูครั้งแรกเป็นบ้านเพื่อนร้อยละ 37.8 และที่บ้านร้อยละ 31.8 สำหรับประสบการณ์ครั้งแรกที่ได้ดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตทั้งชายและหญิงมีความคล้ายคลึงกันคือ ส่วนใหญ่ในช่วงอายุ 15-19 ปีร้อยละ 41.9 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปีร้อยละ 21.4 และช่วงอายุ 20-24 ปี ร้อยละ 10.7 ตามลำดับ โดยอายุต่ำสุดที่ดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตครั้งแรก พบว่าในกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงดู เมื่ออายุต่ำกว่า 9 ปี ร้อยละ 1.5 และอายุสูงสุดที่ดูรูปโป๊ฯ ครั้งแรกมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 0.5 สำหรับสถานที่ที่ใช้ดูครั้งแรก ส่วนใหญ่ดูที่บ้านร้อยละ 22.8 รองมาดูที่บ้านเพื่อนร้อยละ 21.2 และดูในสถานที่ทำงานร้อยละ 9.7

เมื่อถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสบการณ์ครั้งแรกที่ได้ดูหรืออ่านสิ่งพิมพ์ช่วยุอาธรรม์ทางเพศ พบว่าทั้งชายและหญิงมีความคล้ายกันคือส่วนใหญ่ดูครั้งแรกในช่วงอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 49.3 รองมาอยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 34.0 และช่วงอายุ 20-24 ร้อยละ 8.7 ตามลำดับ โดยอายุต่ำสุดที่ดูสิ่งพิมพ์ช่วยุฯครั้งแรกพบว่าอายุต่ำกว่า 9 ปี ร้อยละ 3.0 และอายุสูงสุดที่เพิ่งเคยดูสิ่งพิมพ์ช่วยุฯครั้งแรกอยู่ในช่วงอายุ 45-49 ร้อยละ 0.5 เมื่อถามถึงสถานที่ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดูหรืออ่านสิ่งพิมพ์ช่วยุฯครั้งแรกพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิงคือ ชายส่วนใหญ่ดูที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 33.5 รองมาดูที่บ้าน ร้อยละ 30.5 ขณะที่หญิงส่วนใหญ่ดูที่บ้าน ร้อยละ 27.0 รองมาดูที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 10.9 (ตาราง 4)

พฤติกรรมในการดูสื่อช่วยุ

ความถี่ในการดูวิดีโอ/ซีดีวีบี พบว่าชายและหญิงส่วนใหญ่ดูนานๆ ครั้ง ร้อยละ 64.9 และ 53.6 ดูทุกเดือนในชาย ร้อยละ 10.0 ส่วนหญิงไม่พบว่ามีการดูทุกเดือน แต่พบว่าดูครั้งเดียว ร้อยละ 8.1 สำหรับบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างดูวิดีโอ/ซีดีวีบีด้วยเป็นส่วนใหญ่ พบว่ามีความแตกต่างกันในชายและหญิง คือ ชายจะดูคนเดียว ร้อยละ 43.5 ดูกับเพื่อน ร้อยละ 33.5 และดูกับคู่รัก/ภรรยา ร้อยละ 1.3 ขณะที่หญิงจะดูกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 23.7 รองลงมาดูคนเดียว ร้อยละ 14.2 และดูกับคู่รัก/สามี ร้อยละ 10.4 ในเรื่องสถานที่ซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้ดูวิดีโอ/ซีดีวีบี เป็นส่วนใหญ่ นั้น พบว่าทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน คือ ดูที่บ้าน ร้อยละ 30.4 ดูที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 14.0 และดูในสถานที่ทำงาน ร้อยละ 2.7

เมื่อถามถึงความถี่ในการดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิง คือ ในชายพบว่าส่วนใหญ่ดูนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 65.7 รองมาดูทุกสัปดาห์ ร้อยละ 6.7 และดูทุกเดือน ร้อยละ 3.3 ขณะที่ฝ่ายหญิงส่วนใหญ่ดูนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 43.1 รองมาดูครั้งเดียว ร้อยละ 5.7 และดูทุกสัปดาห์ ร้อยละ 2.4 ตามลำดับ สำหรับบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตด้วย พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิง คือ ชายส่วนใหญ่ดูคนเดียว ร้อยละ 41.0 รองมาดูกับเพื่อน ร้อยละ 33.5 ขณะที่หญิงจะดูกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 28.0 รองมาจะดูคนเดียว ร้อยละ 16.1 ในเรื่องสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ นั้น พบว่าชายหญิงมีความแตกต่างกันคือ ส่วนใหญ่แล้วชายจะดูที่บ้าน ร้อยละ 23.4 รองมาดูที่ร้านเกมคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 12.1 และดูที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 11.7 ขณะที่ฝ่ายหญิง ส่วนใหญ่แล้วจะดูที่บ้าน ร้อยละ 15.2 รองมาดูในสถานที่ทำงาน ร้อยละ 11.4 และดูบ้านเพื่อน ร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

สำหรับความถี่ในการดูหรืออ่านสิ่งพิมพ์ช่วยุอาธรรม์ทางเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูนาน ๆ ครั้งคือชายร้อยละ 69.5 และหญิงร้อยละ 42.7 ส่วนอันดับรองมาีความแตกต่างกันคือ ชายดูทุกสัปดาห์ร้อยละ 4.6 และทุกวันร้อยละ 2.5 ขณะที่หญิงอันดับรองมานั้นดูครั้งเดียวร้อยละ 5.2 และเลิกดูแล้วร้อยละ 0.9 สำหรับบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างดูหรืออ่านสิ่งพิมพ์ช่วยุอาธรรม์ทางเพศด้วย เป็นส่วนใหญ่พบว่ามีความคล้ายคลึงกันคือดูคนเดียวในชายร้อยละ 44.8 หญิงร้อยละ 27.0 และรองมากับเพื่อนในชายร้อยละ 24.3 และหญิงร้อยละ 15.2 เมื่อถามถึงสถานที่ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดูหรืออ่านสิ่งพิมพ์ช่วยุอาธรรม์ทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันในชายและหญิง คือส่วนใหญ่ดูที่บ้าน โดยกลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 28.9 หญิงร้อยละ 20.9 รองมาก็คือที่บ้านเพื่อน ในชายร้อยละ 11.7 หญิงร้อยละ 5.2 และดูที่ร้านหนังสือ/โรงภาพยนตร์ ชายร้อยละ 4.6 หญิงร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (ตาราง 4.1)

4.5 ผลกระทบจากการดูสื่อช่วยุอาธรรม์ทางเพศ

จากตาราง 5 กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการดูสื่อช่วยุอาธรรม์ทางเพศ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชายหญิง พบว่าเมื่อดูวิดีโอ/ซีดีวีดี ปัญหาที่เกิดขึ้นในชายส่วนใหญ่คือ ช่วยุอาธรรม์ทางเพศ/หมกมุ่น/ฟุ้งซ่าน ร้อยละ 14.2 รองมาก็คือ เสียเวลา/เสียการเรียน/สุขภาพจิตเสีย ร้อยละ 1.6 และต้องหากนตบสนองอาธรรม์ร้อยละ 1.3 รวมถึงอยากรู้อยากลองนำไปเลียนแบบ อายกมีแฟน/อยากมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 1.3 เท่ากัน ขณะที่ในหญิงปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ ช่วยุอาธรรม์ทางเพศ/หมกมุ่น/ฟุ้งซ่าน ร้อยละ 6.6 และรองมาก็คือ เสียเวลา/เสียการเรียน/สุขภาพจิตเสียร้อยละ 0.5 รวมถึงอยากรู้อยากลองนำไปเลียนแบบ อายกมีแฟน/อยากมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 0.5 เท่ากัน

เมื่อดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตพบปัญหาในชายและหญิงมีความคล้ายคลึงกันคือ ส่วนใหญ่ ช่วยุอาธรรม์ทางเพศชายร้อยละ 6.3 หญิงร้อยละ 2.3 รองมาก็คือ เสียเวลา/เสียการเรียน/สุขภาพจิตเสีย พบในชายร้อยละ 2.0 หญิงร้อยละ 0.5 และอยากรู้/อยากลองนำไปเลียนแบบชายร้อยละ 1.7 ขณะที่ฝ่ายหญิงร้อยละ 0.5 ที่อยากรู้/อยากลองนำไปเลียนแบบและอายกมีแฟน/อยากมีเพศสัมพันธ์

สำหรับสิ่งพิมพ์ช่วยุอาธรรม์ทางเพศทั้งชายและหญิงดูหรืออ่านแล้วเกิดปัญหาเหมือนๆ กัน คือส่วนใหญ่ช่วยุอาธรรม์ทางเพศในชายร้อยละ 8.0 หญิงร้อยละ 4.7 รองมาก็คือเสียเวลา/เสียการเรียน/สุขภาพจิตเสียชายร้อยละ 2.1 หญิงร้อยละ 0.9 และอันดับสุดท้ายเกิดปัญหาคือกลัวการมีเพศสัมพันธ์ชายร้อยละ 0.8 ขณะที่หญิงร้อยละ 0.9

4.6 การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดูสื่อช่วย

จากตาราง 6 ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อดู วิดีโอ/ซีดีไป กลุ่มตัวอย่างมีวิธีแก้ปัญหาเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชายหญิงแล้ว ส่วนใหญ่ชายแก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อนร้อยละ 9.6 รองมาคือเลิกดูสื่อช่วยร้อยละ 1.7 และช่วยตัวเองหรือให้ภรรยาช่วยร้อยละ 1.3 ขณะที่ฝ่ายหญิงส่วนใหญ่แก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อนร้อยละ 5.7 รองมาคือเลิกดูสื่อช่วยร้อยละ 1.4 และปรึกษาพ่อแม่ร้อยละ 0.9

เมื่อดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตแล้วเกิดปัญหา กลุ่มตัวอย่างแก้ปัญหาคือ ชายส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อนร้อยละ 4.6 รองมาเลิกดูสื่อช่วยร้อยละ 1.7 ปรึกษาญาติสนิทร้อยละ 0.8 และหากิจกรรมอย่างอื่นทำร้อยละ 0.8 เช่นกัน ขณะที่หญิงส่วนใหญ่แก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อนร้อยละ 2.3 รองมาคือเลิกดูสื่อช่วยร้อยละ 1.4 และปรึกษาพ่อแม่ร้อยละ 1.4 เท่ากัน

สำหรับสิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศเมื่อได้ดูหรืออ่านแล้วเกิดปัญหาขึ้นมา กลุ่มตัวอย่างในชายส่วนใหญ่แก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อนร้อยละ 4.2 รองมาหากิจกรรมอย่างอื่นทำร้อยละ 2.5 และปรึกษาญาติสนิทร้อยละ 0.8 ขณะที่หญิงส่วนใหญ่แก้ปัญหาโดยปรึกษาเพื่อนเช่นกันคือร้อยละ 4.7 รองมาคือปรึกษาพ่อแม่ร้อยละ 1.4 และหากิจกรรมอย่างอื่นทำร้อยละ 1.4 เท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 2.1 ความคิดเห็นต่อสื่อช่วย (จำนวน = 450)

ความคิดเห็นต่อสื่อช่วย	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
นับเป็นแหล่งความรู้ที่ศึกษาได้	97	40.6	59	28.0	156	34.7	78	32.6	33	15.6	111	24.7	84	35.1	44	20.9	128	28.4
เป็นสิ่งที่ใครๆก็ดูกันจนเป็นเรื่องปกติ	134	56.1	73	34.6	207	46.0	136	56.9	70	33.2	206	45.8	141	59.0	72	34.1	213	47.3
มีความสนใจและชอบดู	48	20.1	9	4.3	57	12.7	54	22.6	11	5.2	65	14.4	50	20.9	10	4.7	60	13.3
คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี	90	37.7	109	51.7	199	44.2	99	41.4	119	56.4	218	48.4	91	38.1	128	60.7	219	48.7
ขยะแขยง/น่าเกลียด/อุบาทว์/อนาจาร	7	2.9	16	7.6	23	5.1	1	0.4	13	6.2	14	3.1	7	2.9	15	7.1	22	4.9
ไม่มีประโยชน์/ไร้สาระ/เสียเวลา	4	1.7	12	5.7	16	3.6	7	3.0	21	9.9	28	6.4	8	3.4	13	6.1	21	4.7
มีผลกระทบต่อเยาวชน/อาจเกิดการเลียนแบบ	3	1.3	13	6.2	16	3.6	7	3.0	8	3.8	15	3.4	-	-	3	1.4	3	0.7
ช่วยอารมณ์/ก่อให้เกิดอาชญากรรม/ทำให้สังคมเสื่อมโทรม	-	-	3	1.5	3	0.6	3	1.2	4	1.9	7	1.6	3	1.3	4	1.9	7	1.6

ตาราง 2.2 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ (จำนวน = 450)

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากสื่อช่วย	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	179	74.9	134	63.5	313	69.6	148	61.9	89	42.2	237	52.7	156	65.3	98	46.4	254	56.4
ศึกษาพฤติกรรม/ความคิดของคน	14	5.9	10	4.7	24	5.3	9	3.8	10	4.7	19	4.2	2	0.8	1	0.5	3	0.6
ศึกษาความแตกต่างทางเพศของชาย หญิง/ชนชาติต่าง ๆ	5	2.1	8	3.8	13	2.9	-	-	-	-	-	-	1	0.4	-	-	1	0.2
เรียนรู้เพื่อป้องกันตัวเองจาก สถานการณ์สื่อลามก	3	1.3	3	1.4	6	1.3	-	-	-	-	-	-	2	0.8	3	1.4	5	1.1
ดูพัฒนาการของสื่อ/เทคนิคตกแต่ง ภาพ/ศิลป์	2	0.8	-	-	2	0.4	15	6.3	6	2.8	21	4.6	2	0.8	2	0.9	4	0.9
ไม่ได้อะไรนอกจากบันเทิง/ คลายเครียด	15	6.3	15	7.1	30	6.7	24	10.0	27	12.8	51	11.3	12	5.0	15	7.1	27	6.0

ตาราง 2.3 ส่วนที่เป็นประโยชน์ของสื่อช่วย (จำนวน= 450)

ประโยชน์ของสื่อช่วย	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโปสเตอร์อินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ช่วยระบายความเครียด	111	46.4	36	17.1	147	32.7	110	46.0	34	16.1	144	32.0	116	48.5	40	19.0	156	34.7
ช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	71	29.7	19	9.0	90	20.0	52	21.8	14	6.6	66	14.7	52	21.8	17	8.1	69	15.3
ให้ความรู้/เพิ่มพูนประสบการณ์ทางเพศ	18	7.5	29	13.7	47	10.4	5	2.1	7	3.3	12	2.7	6	2.5	6	2.8	12	2.7
เพื่อความบันเทิง/ศิลปะ	6	2.5	3	1.4	9	2.0	7	2.9	3	1.4	10	2.2	5	2.1	2	0.9	7	1.6

ตาราง 2.4 ส่วนที่ไม่ดีของสื่อช่วย (จำนวน = 450)

สื่อช่วยอารมณ์ทางเพศมีส่วนไม่ดีคือ	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโปสเตอร์อินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทำให้หมกมุ่นในเรื่องเพศ	204	85.4	194	91.9	398	88.4	193	80.8	182	86.3	375	83.3	188	78.7	186	88.2	374	83.1
ทำให้เสียการเรียน/การทำงาน	87	36.4	117	55.5	204	45.3	106	44.4	119	56.4	225	50.0	101	42.3	117	55.5	218	48.4
ทำให้เสียสุขภาพเช่นกินนอนไม่เป็นเวลา	76	31.8	82	38.9	158	35.1	82	34.5	93	44.1	175	39.0	74	31.1	84	39.8	158	35.2
เปลืองเงิน/เสียเวลา/สุขภาพจิตเสีย	12	5.0	8	3.8	20	4.5	11	4.6	12	5.7	23	5.1	9	3.7	2	1.0	11	2.5
ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดที่เป็นภัยต่อสังคม	8	3.3	11	5.2	19	4.2	4	1.7	7	3.3	11	2.4	3	1.2	6	2.9	9	2.0

ตาราง 3 ประสบการณ์ในการดูแลสุขภาพวัยผู้สูงอายุทางเพศ (จำนวน = 450)

ประสบการณ์ในการดูแลสุขภาพวัยผู้สูงอายุทางเพศ	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ผู้สูงอายุทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ไม่เคยดู	211	88.3	132	62.6	343	76.2	42	17.6	88	41.7	130	28.9	44	18.4	95	45.0	139	30.9
เคยดู	28	11.7	77	36.5	105	23.3	196	82.0	116	55.0	312	69.3	193	80.8	111	52.6	304	67.6
ไม่ตอบ	-	-	2	0.9	2	0.5	1	0.4	7	3.3	8	1.8	2	0.8	5	2.4	7	1.5
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0

ตาราง 3.1 ผลกระทบเมื่อดูแลสุขภาพวัยผู้สูงอายุทางเพศ (จำนวน = 450)

ผลกระทบเมื่อดูแลสุขภาพวัยผู้สูงอายุทางเพศ	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ผู้สูงอายุทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รู้ดีกว่าผู้สูงอายุทางเพศ	123	51.5	51	24.2	174	37.7	106	44.4	27	12.8	133	29.6	108	45.2	37	17.5	145	32.2
เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศ	109	45.6	32	15.2	141	31.3	58	24.3	9	4.3	67	14.9	78	32.6	19	9.0	97	21.6
สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	71	29.7	7	3.3	78	17.3	44	18.4	1	0.5	45	10.0	52	21.8	5	2.4	57	12.7
สนุก/ปลดปล่อย	6	2.5	-	-	6	1.3	2	0.8	-	-	2	0.4	3	1.3	-	-	3	0.7

ตาราง 4 ประสบการณ์ครั้งแรกที่ใช้สื่อช่วย (จำนวน = 450)

ประสบการณ์ครั้งแรก	วิดีโอ/ซีดีไป						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ						
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ดูครั้งแรกเมื่ออายุ																			
ต่ำกว่า 9	2	1.3	1	1.1	3	1.2	2	1.6	1	1.3	3	1.5	5	4.1	1	1.3	6	3.0	
10-14	68	45.9	13	13.8	81	33.5	33	25.7	11	14.2	44	21.4	50	41.0	17	22.7	67	34.0	
15-19	67	45.3	32	34.0	99	40.9	60	46.8	26	33.8	86	41.9	60	49.2	37	49.4	97	49.3	
20-24	8	5.4	21	22.3	29	12.0	17	13.3	5	6.5	22	10.7	6	4.9	11	14.7	17	8.7	
25-29	1	0.7	13	13.8	14	5.8	5	3.9	6	7.8	11	5.4	-	-	3	4.0	3	1.5	
30-34	-	-	9	9.6	9	3.7	5	3.9	6	7.8	11	5.4	1	0.8	4	5.3	5	2.5	
35-39	1	0.7	1	1.1	2	0.8	1	0.8	5	6.5	6	2.9	-	-	1	1.3	1	0.5	
40-44	1	0.7	3	3.2	4	1.7	2	1.6	8	10.4	10	4.9	-	-	-	-	-	-	
45-49	-	-	-	-	-	-	2	1.6	9	11.7	11	5.4	-	-	1	1.3	1	0.5	
50 ปีขึ้นไป	-	-	1	1.1	1	0.4	1	0.8	-	-	1	0.5	-	-	-	-	-	-	
รวม	148	100.0	94	100.0	242	100.0	128	100.0	77	100.0	205	100.0	122	100.0	75	100.0	197	100.0	

ตาราง 4 ประสบการณ์ครั้งแรกที่ใช้สื่อช่วย (จำนวน = 450) (ต่อ)

ประสบการณ์ครั้งแรก	วิดีโอ/ซีดีวี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ						
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สถานที่ที่ดูสื่อช่วยครั้งแรก																			
ที่บ้าน	68	28.4	75	35.5	143	31.8	68	28.5	34	16.1	102	22.8	73	30.5	57	27.0	130	28.9	
บ้านเพื่อน	125	52.3	45	21.4	170	37.8	67	28.0	28	13.3	95	21.2	80	33.5	23	10.9	103	22.9	
หอพัก	3	1.3	4	1.9	7	1.5	1	0.4	2	0.9	3	0.7	3	1.3	-	-	3	0.7	
สถานศึกษา	4	1.7	4	1.9	8	1.7	13	5.4	14	6.6	27	6.0	20	8.4	15	7.1	35	7.8	
สถานที่ทำงาน	1	0.4	2	0.9	3	0.7	14	5.9	30	14.2	44	9.7	-	-	8	3.8	8	1.8	
ร้านหนังสือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	3.8	2	0.9	11	2.4	
โรงแรม/ร้านอาหาร/ร้านบริการ	6	2.5	3	1.4	9	2.0	30	12.5	5	2.4	35	7.7	3	1.3	-	-	3	0.7	
อินเทอร์เน็ต																			
ไม่เข้าข่าย/ไม่ตอบ	3.2	13.4	78	37.0	110	24.5	46	19.3	98	46.5	144	31.9	51	21.2	106	50.3	157	34.8	
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	

ตาราง 4.1 พฤติกรรมการดูสื่อช่วย (จำนวน = 450)

พฤติกรรมการดูสื่อช่วย	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ						
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ความถี่ในการดูสื่อช่วย																			
ดูทุกวัน	11	4.6	-	-	11	2.4	7	2.9	-	-	7	1.6	6	2.5	1	0.5	7	1.6	
ทุกสัปดาห์	9	3.8	2	0.9	11	2.4	16	6.7	5	2.4	21	4.7	11	4.6	1	0.5	12	2.7	
ทุกเดือน	24	10.0	-	-	24	5.3	8	3.3	1	0.5	9	2.0	3	1.3	1	0.5	4	0.9	
นาน ๆ ครั้ง	155	64.9	113	53.6	268	59.6	157	65.7	91	43.1	248	55.1	166	69.5	90	42.7	256	56.9	
ดูครั้งเดียว	6	2.5	17	8.1	23	5.1	4	1.7	12	5.7	16	3.6	2	0.8	11	5.2	13	2.9	
เลิกดูแล้ว	-	-	-	-	-	-	3	1.3	5	2.4	8	1.8	3	1.3	2	0.9	5	1.1	
ไม่เข้าข่าย/ไม่ตอบ	34	14.2	79	37.4	113	25.2	44	18.4	97	45.9	141	31.2	48	20.0	105	49.7	153	33.9	
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	

ตาราง 4.1 พฤติกรรมการดูสื่อวัยขี้ (จำนวน = 450) (ต่อ)

พฤติกรรมการดูสื่อวัยขี้	วิดีโอ/ซีดี/วีซีดี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์วัยขี้ยารมณ์ทางเพศ						
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ส่วนใหญ่ดูกับบุคคลใด																			
คนเดียว	104	43.5	30	14.2	134	29.6	98	41.0	34	16.1	132	29.3	107	44.8	57	27.0	164	36.4	
ดูกับเพื่อน	80	33.5	50	23.7	130	28.9	80	33.5	59	28.0	139	30.9	58	24.3	32	15.2	90	20.1	
ดูกับพ่อแม่	2	0.8	2	0.9	4	0.9	-	-	2	0.9	2	0.4	-	-	-	-	-	-	
ดูกับญาติพี่น้อง	2	0.8	11	5.2	13	2.9	1	0.4	2	0.9	3	0.7	-	-	1	0.5	1	0.2	
ดูกับคู่รัก/สามี/ภรรยา	3	1.3	22	10.4	25	5.6	1	0.4	-	-	1	0.2	3	1.3	1	0.5	4	0.9	
ดูกับบุคคลอื่นไม่ระบุ	9	3.8	3	1.4	12	2.7	10	4.2	11	5.2	21	4.6	21	8.8	10	4.7	31	6.9	
ไม่เข้าข่าย/ไม่ตอบ	39	16.3	93	44.2	132	29.4	49	20.5	103	48.9	152	33.9	50	20.8	110	52.1	160	35.5	
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	

ตาราง 4.1 พฤติกรรมการดูสื่อวัย (ต่อ)

พฤติกรรมการดูสื่อวัย	วิดีโอ/ซีดีไอพี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์วัยยูอาร์เอ็มทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
สถานที่ดูสื่อวัยเป็นส่วนใหญ่																		
ที่บ้าน	81	33.9	56	26.5	137	30.4	56	23.4	32	15.2	88	19.6	69	28.9	44	20.9	113	25.1
บ้านเพื่อน	46	19.2	17	8.2	63	14.0	28	11.7	10	4.7	38	8.4	28	11.7	11	5.2	39	8.7
หอพัก	9	3.8	2	0.9	11	2.4	1	0.4	1	0.5	2	0.4	5	2.1	2	0.9	7	1.6
สถานที่ทำงาน	5	2.1	7	3.3	12	2.7	11	4.6	24	11.4	35	7.8	3	1.3	8	3.8	11	2.4
บ้านและที่ทำงาน	2	0.8	3	1.5	5	1.1	-	-	-	-	-	-	2	0.8	1	0.5	3	0.7
สถานศึกษา	-	-	-	-	-	-	3	1.3	8	3.8	11	2.4	5	2.1	4	1.9	9	2.0
ร้านเกมคอมพิวเตอร์	5	2.1	2	0.9	7	1.6	29	12.1	8	3.8	37	8.2	-	-	-	-	-	-
โรงภาพยนตร์/ร้านหนังสือ	3	1.3	2	0.9	5	1.1	-	-	-	-	-	-	11	4.6	1	0.5	12	2.7
ไม่เข้าข่าย/ไม่ตอบ	88	36.8	122	57.8	210	46.7	111	46.5	128	60.6	239	53.2	116	48.5	140	66.3	256	56.8
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0

ตาราง 5 ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อได้ดูสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ (จำนวน = 450)

ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อได้ดูสื่อช่วย	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยอารมณ์ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ช่วยอารมณ์ทางเพศ/ห่มกมุ่น/ฟุ้งซ่าน	34	14.2	14	6.6	48	10.7	15	6.3	5	2.3	20	4.4	19	8.0	10	4.7	29	6.4
ต้องการตอบสนองอารมณ์	3	1.3	-	-	3	0.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เสียเวลา/เสียการเรียน/สุขภาพจิตเสีย	4	1.6	1	0.5	5	1.1	5	2.0	1	0.5	6	1.3	5	2.1	2	0.9	7	1.6
เพื่อนบางคนไม่ยอมรับ	1	0.4	-	-	1	0.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อยากรู้ อยากลองนำไปเลียนแบบ	3	1.3	1	0.5	4	0.9	4	1.7	1	0.5	5	1.1	-	-	-	-	-	-
อยากมีแฟน/อยากมีเพศสัมพันธ์	3	1.3	1	0.5	4	0.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำให้คิดอยากดูเรื่อยๆ/เปลืองเงิน	1	0.4	-	-	1	0.2	-	-	1	0.5	1	0.2	-	-	-	-	-	-
กลัวการมีเพศสัมพันธ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.8	2	0.9	4	0.9
เกิดปัญหาไม่ระบุ	3	1.3	1	0.5	4	0.9	-	-	-	-	-	-	1	0.4	3	1.4	4	0.9
ไม่เข้าข่าย/ไม่ตอบ	6	2.5	18	8.5	24	5.3	23	9.6	38	18.0	61	13.6	12	5.0	34	16.2	46	10.2
ไม่เกิดปัญหา	181	75.7	175	82.9	356	79.1	192	80.4	165	78.2	357	79.4	200	83.7	160	75.9	360	80.0
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0

ตาราง 6 การแก้ปัญหาที่เกิดจากการดูสื่อช่วยยู่ยู่ทางเพศ (จำนวน = 450)

การแก้ปัญหาที่เกิดจากการดูสื่อช่วยยู่ยู่	วิดีโอ/ซีดีวีซี						รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต						สิ่งพิมพ์ช่วยยู่ยู่ทางเพศ					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ปรึกษาพ่อแม่	2	0.8	2	0.9	4	0.9	1	0.4	3	1.4	4	0.9	-	-	3	1.4	3	0.7
ปรึกษาเพื่อน	23	9.6	12	5.7	35	7.8	11	4.6	5	2.3	16	3.6	10	4.2	10	4.7	20	4.4
ปรึกษาญาติสนิท	2	0.8	-	-	2	0.4	2	0.8	-	-	2	0.4	2	0.8	-	-	2	0.4
ช่วยตัวเอง/ให้ภรรยาช่วย	3	1.3	-	-	3	0.7	1	0.4	-	-	1	0.2	1	0.4	-	-	1	0.2
เลิกดูสื่อช่วยยู่ยู่	4	1.7	3	1.4	7	1.6	4	1.7	3	1.4	7	1.6	-	-	1	0.5	1	0.2
หากิจกรรมอย่างอื่นทำ	3	1.3	1	0.5	4	0.9	2	0.8	-	-	2	0.4	6	2.5	3	1.4	9	2.0
แก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ระบุ	6	2.5	3	1.4	9	2.0	5	2.1	1	0.5	6	1.3	5	2.1	3	1.4	8	1.8
อื่น ๆ / ไม่เข้าข่าย	8	3.3	4	1.9	12	2.6	3	1.3	2	0.9	5	1.1	2	0.8	2	1.0	4	0.9
ไม่ตอบ	188	78.7	186	88.2	374	83.1	210	87.9	197	93.4	407	90.5	213	89.2	189	89.6	402	89.4
รวม	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0	239	100.0	211	100.0	450	100.0

บทที่ 5

ผลการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีสนทนากลุ่ม (Focus Groups Discussion) เพื่อพูดคุยถึงความคิดเห็นทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการใช้สื่อช่วยของคนไทย โดยมีประเด็นหลักในการสนทนา ดังนี้ 1) ประสบการณ์ในการดูสื่อช่วยครั้งแรก 2) ทัศนคติต่อสื่อช่วยทางเพศ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อช่วยในประเด็นเป็นการแสดงหรือเป็นเรื่องจริง 4) พฤติกรรมการดูสื่อช่วย 5) ผลกระทบของการดูสื่อช่วย ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงรายละเอียดและผลการศึกษาจากการสนทนากลุ่มในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

5.1 ประสบการณ์ดูสื่อช่วยครั้งแรก

การที่ได้สัมผัสสื่อช่วยครั้งแรกไม่ว่าเด็ก เยาวชน วัยหนุ่มสาวหรือวัยทำงานก็ตาม มักมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์เพศไม่มากก็น้อยขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละคนในด้านความรู้สึกนึกคิด และการรู้เท่าทันสื่อต่างๆ อาสาสมัครบางรายแค่ดูภาพยนต์ที่มีฉากล่อแหลมต่อสายตา ก็เป็นการช่วยได้ หรือการอ่านนวนิยายแม้จะไม่ค่อยมีบทที่โป๊เมกนักรก็สามารถสร้างจินตนาการให้ช่วยอารมณ์ทางเพศได้เช่นกัน

“ดูครั้งแรกตอนอายุ 20 ปี ขณะอยู่มหาวิทยาลัย เป็นหนังสือโป๊ เพื่อนหยิบมาให้ดู รู้สึกว่าน่าเกลียดเพราะมันเป็นครั้งแรกที่เราดู เป็นภาพหญิงชายร่วมเพศ ดูกันหลายๆคนแล้วก็วิจารณ์กัน”

“ก็จะมีแนวการ์ตูนญี่ปุ่น เริ่มอ่านประมาณ ม.ต้น 13-14 แต่ว่าจะเป็นลักษณะที่ไม่ได้โป๊มาก เป็นแค่ฉากกอดจูบกันแค่นั้น จะเริ่มดีกรีโป๊ขึ้นเรื่อยๆก็ตอนมหาวิทยาลัย อายุ 20 ก็จะมีหนังสือโป๊ที่ถ่ายคนจริง พอทำงานก็จะเป็นวีซีดี และก็ อินเทอร์เน็ต ด้วย”

“ตอนนั้นเรียนกับผู้ชายก็จะมีผู้หญิง คน 2 คน พวกผู้ชายเขาจะเอามาดู ก็ดูด้วยก็ขอเขาดู เขารู้ว่าตอนนั้นพวกผู้ชายจะเกิดอารมณ์ คือเขาแบบเข้าห้องน้ำบ่อย พอเรารู้สึกว่าไม่ปลอดภัยก็หลบๆ ตอนนั้นอายุ 17-18”

“ตอนอายุ 15 ดูหนังก็จะเห็นมีกอดจูบกันบ้าง ก็เห็นการจับมือ เดินกอดคอกัน”

“ดูครั้งแรกตอนอยู่มหาลัยปี 4 เรื่อง *ENDLESS LOVE* ไปกับเพื่อนผู้หญิง 2 คน มันไม่ได้ไปมากแต่มันก็มีฉากที่ทำอะไรกันแต่มันไม่ค่อยเห็นแค่นั้นก็รู้สึกแบบใจมันสั่นแล้วก็อาย”

“ดูครั้งแรกตอนอายุ 20 กว่า ตอนนั้นมีครอบครัวมีลูกแล้ว ที่ดู วิดีโอ เพราะไม่เคยดูหนังสือเป็นหนังสือก็ดูกับสามีและก็เพื่อนบ้านพอดีไปงานบ้านเขาเขาก็เลยเปิดให้ดู”

“ตอนนั้นก็ 20 กว่าๆ แต่ก็แต่งงานแล้ว ได้ดูในหนังสือ 108 ทำเหมือนกันคะ เปิดดูไปได้ไม่กี่หน้าเราก็รับไม่ได้ คือเป็นคนค่อนข้างหัวโบราณ”

“ก็จะอ่านนิยายตอนประมาณมัธยม แต่ว่าจะไม่ค่อยมีบทที่มันไปมาก อ่านแล้วก็ต้องจินตนาการเอา อายุตอนนั้นก็ประมาณ 14-15”

“จริง ๆ แล้วไม่เคยดูเพิ่งมาดูครั้งแรกก็เมื่ออายุจะ 40 แล้ว ดูจาก เว็บไซต์ ดูกับเพื่อนๆ ในอินเทอร์เน็ต”

“ดูครั้งแรกประมาณ 14-15 หรือ 16 จำไม่ได้ ไปเก็บไปจัดเสื้อผ้าหนังสือให้พี่ พอเปิดออกมา มันมันหนังสืออะไร พอเปิดออกมาดูข้างในเป็นภาพโป๊เยอะมาก แล้วมีคำบรรยาย แบบเขาบรรยายตรง ๆ”

“ระดับมัธยม เป็นหนังสือผู้ชมธรรมดา”

“เป็นหนังสือลามก หนังสือร่วมเพศ เจอตั้งแต่ประถม 4 เพื่อนเอามาให้ดู ดูกับเพื่อน 5 คน”

“เริ่มดูตอนมัธยมต้น ตอน ม. 2 สื่อที่ดูคือไปดูในโรงภาพยนตร์ที่ฉายเฉพาะหนังพวกนี้ อาจจะมีหนังสือให้ดูบ้าง”

“ดูครั้งแรกประมาณ ป. 5 เพื่อนเอามา ช่วงแรกไม่ค่อยเชื่อเท่าไร สงสัยว่ามันมีจริงหรือ”

“ครั้งแรกก็อายุประมาณ 12 จากหนังสือปกขาวเพื่อนเอามา”

“ประมาณ ม. 1 เป็นหนังสือปกขาวที่มีรูปประกอบคำบรรยาย เพื่อนเอามาให้ แต่ว่าขอยืมเพื่อน ไปอ่านต่อที่บ้านคนเดียว”

“อายุประมาณ 15 ปี เริ่มจากหนังสือลามก ก็จะมีภาพมีคำบรรยาย คู่กับเพื่อนๆ ได้มาจากเพื่อน”

“เริ่มตอน ป.4-ป.5 เพื่อนขโมยหนังสือของพี่ชายมาดูกัน แอบดูในห้องตอนคุณอนนั้นก็ไม่รู้สึกอะไร แต่พอเห็นแล้วมันแปลก ๆ ค่ะ ดูแล้วไม่คิดอะไรเพราะยังเด็กอยู่”

กล่าวโดยสรุปคือในครั้งแรกที่ได้สัมผัสสื่อช่วยุ รายที่อายุน้อยมากอาจไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ ไม่คิดว่าสิ่งเหล่านี้จะมีในชีวิตจริง รายที่อายุมากขึ้นมีการคุยกับเพื่อน ๆ ทั้งชายและหญิง ต้องรู้เท่าทันว่าสื่อสามารถกระตุ้นอารมณ์เพศได้ ฝ่ายหญิงจะต้องรู้ว่าตกอยู่ในสถานการณ์ล่อแหลมไม่ปลอดภัย ควรที่จะต้องระมัดระวังตัวเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น

5.2 ผลกระทบจากการดูสื่อช่วยุครั้งแรก

การที่ได้ดูสื่อช่วยุไม่ว่าครั้งแรกหรือไม่ก็ตามมักมีผลตามมาเสมอ ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาวะของแต่ละคน จากการสนทนากลุ่มพบอาสาสมัครบางรายยอมรับว่าหากเป็นภาพแสดงการร่วมเพศจะช่วยให้เกิดอารมณ์ได้ บางรายคิดว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวเมื่อได้เห็นครั้งแรก มีหนึ่งรายที่ยอมรับว่ามีแฟนเร็วเพราะดูสื่อช่วยุแล้วอยากรู้อยากลองว่าเป็นอย่างไร สำหรับฝ่ายชายเมื่อดูสื่อช่วยุครั้งแรกจะมีความรู้สึกแปลกๆ หรือมีอาการใจเต้นแรง เกิดอารมณ์ มีการตื่นตัวของอวัยวะ บางรายมีผลต่อเนื่องคืออยากรู้อยากลอง

“ก็แล้วแต่ภาพ บางอันมันก็สวย คือ บางทีดูแล้วเกิดอารมณ์ก็มีบ้าง แต่บางอันน่าเกลียดก็รู้สึกไม่ชอบเสียเวลาดู”

“คือมันอาย ๆ รู้สึกอาย”

“คือ ไม่เคยดู พอดูแล้วมันก็สั้น ๆ”

“มันไม่เป็นการเกิดอารมณ์ มันน่ากลัวมากกว่า มันเป็นการเหมือน โอ้โฮ คนเราอะไรกันขนาดนี้เลยหรือ”

“อ่านแล้วมันก็ รู้สึกอ่านแล้วมันทำให้มีอารมณ์ หนูอ่านแล้วยังตื่นเต้นตามไปเลย ใจมันเต้นแรง มันก็รู้สึกเกิดอารมณ์ทางเพศ”

“ไม่ได้รู้สึกว่ายากร่วมเพศ รู้สึกว่ามีความสุขมันจึกะจี้ ได้จู๋จิ้นกอดคอกับมือก็เออมีความสุขดี”

“เป็นหนังสือผู้ธรรมดา แอบดูของพี่เขย ดูแล้วมีอารมณ์บ้าง”

“รู้สึกประมาณอายุ 16-17 ที่หนูมีแฟนไวก็เพราะอย่างนี้ ดูหนังแล้วเขาก็กอดจูบกันมีความสุข รู้สึกอยากรู้ อยากเห็น อยากลองว่าเขากอดจูบแล้วเขารู้สึกอย่างไร”

“ดูครั้งแรกเหมือนกับไม่เคยเจอความรู้สึกนี้มาก่อน ก็เลยไม่รู้ว่าคุณรู้สึกนี่คืออะไร”

“ตอนอ่านก็จินตนาการด้วย แต่สิ่งที่บรรยายมันจะบรรยายการร่วมเพศ จะเกิดอาการลักษณะเหมือนตัวชา แล้วก็การตื่นตัวของอวัยวะเพศเริ่มขึ้น”

“ดูครั้งแรกก็ยังไม่ค่อยมีอะไร แต่จะมีผลต่อเนื่อง ทำให้เราอยากรู้ อยากลอง เวลาเพื่อนมีสื่อใหม่มาแบ่งกันมันคงไม่ค่อยเหมาะต่อพวกวัยรุ่นในวัยเรียนเพราะมันอาจเกิดปัญหาต่อเราได้”

กล่าวโดยสรุปคือผลจากการที่ได้ดูสื่อช่วยครั้งแรก บางรายอาจแค่รู้สึกอยาก ๆ หรือใจเต้น แต่ส่วนใหญ่มักเกิดอารมณ์เพศและมีผลให้อยากรู้ อยากลองว่าเป็นอย่างไร ประเด็นนี้อาจส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้ อยากลอง

5.3 ทศนคติต่อสื่อช่วยทางเพศ

มีผู้แสดงทั้งความคิดเห็นในเชิงบวกและเชิงลบ กรณีที่มีครอบครัวแล้วสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในทางสร้างสรรค์ ช่วยไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ แต่หากเป็นเยาวชนก็ควรที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องดูแลเอาใจใส่ อธิบายสิ่งที่ป็นธรรมชาตินี้ให้แก่เด็ก สำหรับความคิดเห็นต่อสื่อช่วยในด้านลบได้แก่ความคิดที่ว่าหากหญิงดูอาจไม่ค่อยเกิดปัญหาแต่ถ้าชายดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศต้องหาทางออก อาจเกิดการข่มขืนและหากเด็กดูจะเกิดปัญหา มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาสังคมตามมา กรณีที่ดูหมกมุ่นเกินไปอาจทำให้เสียสุขภาพจิตได้ ซึ่งตรงกับทฤษฎีที่ว่าสื่อมีอิทธิพลทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ สามารถกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา และระดมพลังทางสังคมได้ ขณะเดียวกันก็ให้ผลกระทบที่เป็นอันตรายอย่างมากต่อประชาชนในประเทศที่กำลังพัฒนา (Lerner, 1958 : 17 อ้างถึงในระของ เพิ่มทรัพย์, 2546)

5.3.1 ความคิดเห็นเชิงบวก

“มันแล้วแต่ว่าสื่อตรงนี้ใครเป็นคนดู ถ้าเราคงไม่เสียหายเพราะเราไม่ได้ไปกระทำล่วงเกินทางเพศใคร ตอนเด็กก็เหมือนกันเพราะตอนที่ดูก็อยู่โรงเรียนหญิงล้วน โอกาสเสี่ยงมันน้อย แต่ว่าถ้า ณ วันนั้นเราเรียนสหศึกษา มีแฟนตอนเรียนก็ไม่รู้จะเป็นยังไงเหมือนกัน”

“อีกความรู้สึกหนึ่งมันก็ไม่ได้เลวร้ายมากเพราะคู่แข่งงานบางคู่มีปัญหาตรงนี้อาจจะเป็นแนวทางได้บ้าง”

“ที่ไม่เคยเห็นอะไรเลยก็เกิดปัญหาครอบครัวเรื่องเพศ ก็ไม่รู้จะถามใคร เพราะจะถามก็ไม่กล้า แต่ถ้าเราพอมีสื่อบ้างเราอาจจะรู้อย่างนี้ดีกว่ามัย”

“ข้อดี คู่แต่งงานคู่ด้วยกันถ้าไม่ไหวทำพิศดารเกินไป ถ้าเอามาทำแล้วสามีชอบ ภรรยาชอบเราก็อ้วมันน่าจะดี”

“เวลาที่เราไม่มีอารมณ์กับแฟน บางทีแฟนอาจจะหงุดหงิดทำให้ทะเลาะกันได้ พอถ้าเกิดว่าเราได้ดูก็อาจจะช่วยให้มีอะไรกันได้ ทำให้ครอบครัวมีความสุข”

“ดูแล้วนำไปใช้ให้ถูกทาง ดีกับบางคนเอาไปใช้ต้องพิจารณาด้วย ต้องเอาไปปฏิบัติให้ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าทำ ๆ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่ยอมแต่ฉันก็จะทำมันก็ดูไม่ดีเท่าไร”

“ในผู้ใหญ่จะช่วยกระตุ้นคู่สามีภรรยาที่แต่งงานแล้ว อาจเกิดความเบื่อหน่ายทางเพศก็อาจจะมีส่วนช่วยให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้”

“ถ้าเราให้เค้า (วัยรุ่น) ดูแล้วเราพูดกับเขาให้เข้าใจว่าอย่างนี้เป็น.....เป็นเรื่องธรรมชาติแต่จะต้องถึงเวลาก่อน ขอให้ยับยั้งชั่งใจให้มันถึงเวลาเสียก่อน”

“ถ้าเราเลี้ยงเขา และก็อบรมดูแลเขาดี ๆ พยายามค่อย ๆ สอน การที่จะไปควบคุมเขาเนี่ยสำหรับเด็กสมัยใหม่เนี่ยมันยาก เวลาที่เขาอยู่นอกบ้านอยู่กับเพื่อนเนี่ยจะมีเยอะเราจะห้ามเขาไม่ได้ตลอด”

“ก็ต้องดูว่ากลุ่มที่ดูเราคนนะ กลุ่มไหนถ้ากลุ่มวัยรุ่นที่แบบเปรี้ยว ๆ เราก็ต้องคอยเตือนลูกดูสิ่งแวดล้อมจากในบ้านเราก็พยายามทำให้เขาอบอุ่น ก็คอยเตือน ๆ เขาอยู่”

“คิดว่าเหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ ผมคิดว่าเรื่องเพศนี้ก็สำคัญต่อการดำรงชีวิตเหมือนกัน ทุกรอบครัวปฏิเสธไม่ได้ ถ้าทุกคนดูแลเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ บางครอบครัวไม่รู้เรื่องเพศเลยก็น่าจะเอาไปใช้ อาจทำให้เรื่องเพศของครอบครัวดีขึ้น”

“ในส่วนที่ดีสำหรับวัยรุ่นเยาวชนตรงนี้เขาสามารถที่จะรู้จากประสบการณ์จากตรงนี้ได้ส่วนหนึ่ง แล้วเอาไปประยุกต์กับการดำรงชีวิตในชีวิตจริงเนี่ย ถ้าไปเจอในรูปแบบอย่างที่เขาบอกมาเขาก็จะมีวิธีป้องกันก็คือในส่วนดีของสื่อ”

“ถ้าในระดับของผู้ใหญ่ก็จะค่อนข้างดีตรงนี้สามารถนำเอามาปรับปรุงการดำรงชีวิตในครอบครัวได้”

“ในส่วนของผู้ใหญ่คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมากเพราะผู้ใหญ่มีความคิดสามารถแยกแยะสิ่งถูกผิดได้ คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา”

“ข้อดีลักษณะว่าเป็นสื่อที่จะสอนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ต้องให้ระดับที่ว่าผู้ใหญ่เขาศึกษาในกรณีที่มีปัญหาทางครอบครัว”

“ถ้าบางคนไม่เคยผ่านการร่วมเพศมา แล้วมาแต่งงาน แล้วไม่มีประสบการณ์ ในการร่วมเพศ อาจเกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก ถ้ามีสื่อตัวนี้เข้ามาจะมีพัฒนาการในการใช้ชีวิตคู่”

“ในส่วนดีผมว่า sex ก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต สื่อที่ออกมาในส่วนดีสามารถเป็นตำราวิชาหนึ่งของชีวิตที่ดำเนินอยู่ ในจุดที่เด็กเขาดูเราไปปิดกั้นเขาไม่ได้เพราะเมื่อถึงเวลาหนึ่งเขาก็ต้องเอามาดู อาจได้เห็นโดยความบังเอิญคิดว่าผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบน่าที่จะอธิบายและทำความเข้าใจว่าเราอยู่ในวัยไหนดูแล้วควรคิดไปในทางใด”

“ผู้ที่รับผิดชอบน่าจะทำเป็นตำราหรือวิชา ในเมื่อเราสามารถผลิตสื่อขึ้นมาได้เราก็น่าที่จะมีอะไรอีกด้านหนึ่งที่สามารถอธิบายได้ว่าสิ่งนั้นมันไม่ดีนะ เราไม่สามารถไปปิดกั้นเขา เราก็น่าจะทำอะไรสักอย่างที่สอนให้แก่เด็กในวัยที่ไม่สมควร”

5.3.2 ความคิดเห็นเชิงลบ

“ถ้าเป็นสื่อลามกมันก็คือการขู่ขอร้องทางเพศทางหนึ่ง ถ้าเด็กที่เพิ่งเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเนี่ย เขานึกว่าการกระทำแบบนี้ผู้ใหญ่เขาทำกัน เขาก็เลยอยากลองอยากรู้ ถ้าเขาอยู่ในที่ที่สามารถทำได้”

“ถ้ามีสื่อพวกนี้เข้ามาเยอะ ๆ แน่นอนที่สุดเลยก็คือเด็กวัยรุ่นอยากลอง ซึ่งเขาอยากจะลอง อยากจะรู้อยากจะสัมผัส ในความคิดเห็นแล้วไม่รู้สึกรู้ว่ามีข้อดี”

“มันแล้วแต่ที่เราดูแล้วเราทำยังไง เราคิดยังไงมากกว่า อยู่ที่ตัวคนเองด้วย แต่ว่าเด็ยนี้มันเยอะเกินไปจนไม่สามารถควบคุมได้”

“ข้อเสียมันจะมากกว่า ถ้าผู้หญิงดูส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเกิดปัญหา แต่ถ้าผู้ชายดูเนี่ยจะเกิดอารมณ์หาทางออกไม่ได้ เกิดการข่มขืน และถ้าเด็ก ๆ ดูจะแอบไปทำอะไรกันแล้วก็ตั้งท้อง เกิดเป็นปัญหาสังคมอีก”

“ข้อเสียก็คือ ถ้าเกิดหมกมุ่นเกินไปก็อาจเสียสุขภาพจิต บางคนได้ดูครั้งนึงก็อยากดูเรื่อย ๆ และอย่างวัยรุ่นถ้าดูก็มีปัญหาแน่นอน อย่างแต่ก่อนเคยได้จับมือกันแต่พอดูสื่อก็คงเกินเลยแน่นอนเพราะมีโอกาสเยอะ ก็นำไปสู่ปัญหาทางสังคม ก็อาจมีเพศสัมพันธ์กัน แต่ไม่รู้จัดการป้องกัน”

“มันมีเยอะมากไม่ว่าเราจะไปทางไหนก็เจอ เด็กวัยรุ่นพอได้ดูอันนี้มันก็เหมือนกระดุนและถ้ามีโอกาสอยู่กันตามลำพัง หรืออยู่ในที่ที่สามารถทำได้เขาก็อาจจะทำ อย่างเรา ยังทำเลยแล้วเขาเป็นวัยรุ่นไม่มีการยับยั้ง ไม่รู้ว่าอันไหนถูกอันไหนผิด”

“ถ้าดูแล้วไม่คิดถึงความเหมาะสมมันจะมีปัญหาตามมาเยอะไม่ว่าจะเป็นปัญหาการข่มขืน อาชญากรรม บางคนจริง ๆ ก็ไม่ได้เป็นคนเลวร้ายแต่พอดูแล้วเกิดอารมณ์เพศ ก็ไปข่มขืนผู้หญิง พอกลัวความผิดจากข่มขืนก็ฆ่าเลย ปัญหามันตามมาเยอะเลย”

“เด็กเด็ยนี้ความคิดไว มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง อยากทำอะไรก็ทำ โดยที่เค้าลืมไปว่าพอทำไปแล้วมีผลเสียตามมา แบบที่องค์กรอันสมควร คิดโรคภัยมีผลเสียตามมาเยอะ”

“ถ้าเกิดเด็ก ไปดูเนี่ย ก็อยากทำตาม อยากลอง พอลองไปแล้วก็เกิดข้อเสียหามาถึงผู้ปกครอง พ่อแม่ก็จะเคืองคร้อน”

“บางทีละครยังมีเช่นการนอนอยู่บนเตียงอาจจะไม่ถึงการร่วมเพศ เราดูแล้ว เรารู้สึกว่ามันน่าจะมีแบบนี้เลย บางทีออกอากาศแล้วเด็ก ๆ คูมันก็ไม่ดี”

“ปัญหาที่ตามมาคือเด็กเห็นแล้วนำไปปฏิบัติถ้าเกิดท้องขึ้นมากก็ต้อง drop ไข่และพ่อแม่ก็ต้องเคืองคร้อน”

“เพื่อนลูกเรียนอยู่ก็ต้องไปรีดเอาลูกออก 3 เดือน ผู้ชายไม่ยอมรับ พ่อแม่ผู้หญิงเลยต้องจำใจเอาออกเพราะว่าอยู่ในระหว่างเรียน อายุเพิ่งจะ 16 เอง”

“อย่างภาพที่เป็นละครสอนให้เขารู้เรื่องไปเรื่อย ๆ อาจจะดูดี แต่ถ้าเป็นสื่อลามกออกมาอย่างนี้เลยเด็กส่วนมากก็เสียไม่ซึ้งคิดแน่นอน”

“คิดว่าตรงสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นอนาจาร ทำให้เด็กเสียมากกว่าที่จะทำให้เด็กดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเนี่ยผู้ปกครองมีส่วนเป็นจุดเริ่มต้นที่ต้องดูแลลูกให้ดี สร้างครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวที่แตกแยกกันจะมีผลมาก ๆ คือความเว้งว้างขาดความรักจากพ่อแม่ ทำให้เด็กเนี่ยหันเหไปหาจุดนั้นเพราะเขาคิดว่าจุดนั้นเป็นจุดดีสำหรับเขาและไปแล้วมีความสุข ซึ่งตรงนั้นมันไม่ใช่”

“ชอบลอกเลียนแบบ เห็นวัยรุ่นชอบเลียนแบบสื่อหนัง ถ้าไปดูตามห้างเห็นเด็กเดินกอดคอกันมั่ง จูมมือกันมั่ง หอมกันมั่ง”

“ประเทศไทยตอนนี้ไม่สามารถที่จะจำกัดสื่อตรงนี้ได้ ทุกคนสามารถเข้าถึงสื่อตรงนี้ได้ง่ายมากเหลือเกินไม่ว่าจะวัยตั้งแต่ประถม มัธยม หรือว่าวัยต่าง ๆ ทางผู้ใหญ่ น่าจะจำกัดส่วนนี้ให้ได้ เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะอาจจะหลงผิด คือ เขาไม่มีความคิดเป็นผู้ใหญ่พอ อาจจะทำอะไรผิดพลาดได้ เด็กควรจะรับรู้ในขอบเขตที่จำกัดให้อาจารย์หรือว่าครูเป็นผู้สอนมากกว่าให้รับรู้เอง”

“วัฒนธรรมไทยรู้จักกันอยู่ว่าปิดกันเรื่องพวกนี้ ถ้าให้เด็กดูไปแอบดูคนเดียว ไม่มีใครสอนไม่ใครบอกให้รู้แล้วเด็กจินตนาการไปเอง อาจจะทำอะไรผิด ๆ ได้”

“มีทั้งข้อดีและไม่ดี มันเหมาะสมกับคนบางคนเท่านั้นเอง แต่ส่วนมากมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี สำหรับสังคมไทย สำหรับวัยรุ่นก็ไม่ควรไปหมกมุ่นทางนี้มากนัก”

“ถ้าคนที่ดูแล้วไม่รู้จักควบคุมก็อาจเกิดปัญหาของสังคมมากขึ้นเรื่อย อย่างที่มีข่าวตาม หนังสือพิมพ์หรือตามโทรทัศน์ทั่วไป”

“มันขึ้นอยู่กับวัยวุฒิด้วย ถ้าเป็นวัยรุ่นหรือยังไม่บรรลุนิติภาวะคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี มันจะไป ทำให้กลุ่มวัยรุ่นเนี่ยเกิดการเลียนแบบเอาไปปฏิบัติต่อ ซึ่งในความรับผิดชอบตรงนั้นเขา อาจจะยังไม่มี หากทำอะไรไปแล้ว ก็อาจเกิดปัญหาต่อสังคมได้”

“มีข่าวตามหนังสือพิมพ์ว่าเด็กไปขโมยเทพวิดิโอของพ่อแม่มาเปิดดูแล้วก็ทำตาม เลียนแบบ โดยการจับเพื่อนนักเรียนหญิงข่มขืน พอข่มขืนเสร็จก็กลัวความผิดเลขา”

กล่าวโดยสรุปคือสื่อช่วยมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัว สภาพทางจิตใจและวุฒิภาวะของแต่ละคน พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อน และ/หรือครูอาจารย์จะต้องช่วย กันสอดส่องดูแลให้คำแนะนำเมื่อพบผู้ที่ได้รับผลทางลบจากการสัมผัสสื่อช่วย โดยการให้ความรู้พิเศษ ศึกษาศึกษาหรือสอนให้รู้เท่าทันสื่อ

5.4 ความคิดเห็นอื่นๆ

5.4.1 ปัจจุบันนิยมดูสื่อช่วย ประเภทใด

อินเทอร์เน็ต วิดีโอ วีซีดี หนังสือต่าง ๆ เป็นที่นิยมทั่วไปหนังสือการ์ตูนโป๊เริ่มมีมากขึ้น สำหรับอินเทอร์เน็ตไม่ต้องไปเที่ยวซื้อหาเพราะมีอยู่แล้วในบ้าน ในที่ทำงาน จึงเป็นที่นิยมกันเป็นส่วน ใหญ่

“วีซีดี นี้ค่อนข้างจะเยอะ ภาพเว็บโป๊ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งบางครั้งเราได้ โดยที่เราไม่ต้องการ เป็นจิ้งเมล์เข้ามา”

“เดี๋ยวนี้การ์ตูนก็เริ่มมากขึ้น พวกการ์ตูนเนี่ย เด็กสามารถหาอ่านได้ง่ายเวลาไปดูเด็กเค้าเปิด กันตามร้านการ์ตูนก็จะเห็นว่าการ์ตูนโป๊เพิ่มมากขึ้น”

“ที่เห็นว่าชายค่อนข้างกลาดเกลื่อนคือ วิชิตี ซึ่งก็มีโฆษณาทางโทรทัศน์ไม่ถึงกับว่าเป็น ภาพยนต์แต่ขายปังกันแค่นี้คืออย่างเรื่องนางาก็ โฉนซ์ซ่าส์มันก็เป็นแนวเรทเอ็กซ์”

“วิชิตีกับอินเตอร์เน็ตแพร่หลายมากแล้วก็ถูก เคยเห็นตามร้านขายวิชิตีแบบถูก ๆ แผ่นละ 19-29 บาท พอไปลองดูก็โอเคเยอะแล้วแทรก ๆ อยู่อย่างนี้ มันหาซื้อง่ายและถูกมากเลย”

“ที่เห็นเยอะ ๆ ก็วิชิตีเยอะมากอย่างที่คลองถมวางเป็นตะกร้า ๆ”

“ที่เจอก็เป็นวิชิตีเยอะมาก บางทีไปเดินคลองถมก็จะเห็นคนขายบอกว่า เอ็กซ์ 2 แผ่น 100 ข้างในค้ที่เป็นแบบกะละมังวางไว้ ก็เห็นแบบอวัยวะเพศของผู้ชาย คือเรขาคณิตสามเหลี่ยม เห็นก็ยังแบบว่าน่าเกลียดไม่อยากจะดู”

“วิชิตีเยอะเหมือนเราหาซื้อเครื่องอุปโภคบริโภค มันถูกมาก อีกอย่างก็คือ อินเตอร์เน็ต อินเตอร์เน็ตนี่นี่ก็ถึงแล้วมีข้อร้ายแรงเยอะ บางทีนี่ก็ถึงพระในวัดมีคอมพิวเตอร์อินเตอร์เน็ต บางทีคิดอกุศลว่าท่านจะเปิดดูบ้างไหมเนี่ย คลินิกปั๊มน้ำมันก็มาเลยมันเห็นนะ”

“เหมือนกับน้อง ๆ ส่วนมากก็วิชิตีเยอะมากคนจะซื้อได้ง่าย เพราะว่ามันถูก และทาง อินเตอร์เน็ตก็จะเยอะ รู้สึกว่ามันเปิดไปแล้วก็เจอ”

“สื่อที่มากที่สุดก็อินเตอร์เน็ต จะเห็นได้จากวัยรุ่นจะนั่งกันหน้าเน็ตเนี่ย กลายเป็นว่ามาดูกัน นั้นแหละ”

“ส่วนมากก็ดูเน็ตเพราะเน็ตเดี๋ยวนี้มันมีออกเกลื่อนกลาด แล้วเด็กส่วนมากเดี๋ยวนี้จะมีเครื่อง คอมฯ เด็กมันก็จะเสียเยอะคือเค้าเก่งกว่าเรา เค้าจะเปิดเว็บอะไรได้”

“ในโลกปัจจุบันนี้ ถ้าถามพวกเราส่วนมากมันก็ผูกพันกับคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ ที่ผมได้ดู ได้สัมผัสกับมันจริงๆ คือคอมพิวเตอร์ ดูจากคอมพิวเตอร์ด้านเดียว หนังสือนี้รู้สึกจะไม่เจอ หลายปีแล้ว”

“ที่ดูก็จากอินเตอร์เน็ตเหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นพวกภาพนู้ดมากกว่า เพราะมันเป็น อะไรที่แปลกใหม่ และก็สวยงามมากกว่าภาพตรงมันไม่ค่อยดีเท่าไร”

“ถ้าเป็นเรื่องเป็นราวก็จะเป็นพวกหนังสือวีซีดี ถ้าเป็นภาพส่วนใหญ่ทางเน็ต”

“ส่วนใหญ่ทางอินเทอร์เน็ตเหมือนกัน ก็ดูเฉพาะภาพนู้ด แต่ถ้าภาพร่วมเพศก็ไม่อยากดูเท่าไร แต่ก่อนเคยดูบ่อยเหมือนกันอารมณ์ตรงนั้นมันเบื่อไปเอง”

“ถ้าคนที่ไม่ได้ทำงานกับคอมพิวเตอร์ผมว่าพวกแผ่นซีดีไปมันมีขายเกลื่อนมาก”

“ของผมส่วนมากที่ดูจะเป็นวีซีดี คือ วีซีดีเนี่ยจะหาซื้อได้ง่าย เพียงเราไปเดินแถวคลองถมเขาก็จะมาเสนอขายแล้ว”

“ผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตก็อาจเข้าไปเปิดดูเพื่อคลายอารมณ์ คลายเครียดในการทำงาน อาจจะดูแป๊บหนึ่งแล้วเกิดอารมณ์นิดหน่อย”

“ใช้อยู่บ่อยก็อินเทอร์เน็ต ก็จะเป็นทางด้าน E-mail คือจะมีกลุ่มเพื่อนๆที่เค้าขยันไป search ออกมาพวกรูปภาพแล้ว forward มาให้ เวลาที่ดูก็จะเป็นช่วงเที่ยงหรือหลังเลิกงาน”

จากการสนทนากลุ่มในประเด็นนี้พอจะทราบได้ว่าสื่อข้อมูลที่นิยมกันเป็นส่วนใหญ่มีทั้งการ์ตูนโป๊ รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตและวีซีดี/หนังแผ่น/หนังโป๊ ซึ่งปัจจุบันหาซื้อได้ง่ายและราคาถูก สำหรับผู้ใหญ่วัยทำงานบางรายดูมาก ๆ ก็เกิดอาการเบื่อไปเอง แต่หากเป็นเด็กเยาวชนซึ่งจะไปนั่งอ่านการ์ตูนตามร้านหนังสือหรือเล่นเกมทางร้านบริการอินเทอร์เน็ต มักจะไม่มี การควบคุมดูแลจากพ่อแม่ – ผู้ปกครอง ดังนั้นการที่จะพูดคุยกับเด็กเยาวชนให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียของการอ่าน/ดูสื่อขี้ขี้ ก็จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่พวกเขาได้

5.4.2 สื่อขี้ขี้เป็นเรื่องจริงหรือเป็นการแสดง

อาสาสมัครมีความคิดเห็นว่าเป็นการแสดง บางทีดูแล้วพิสดารเกินจริง บางครั้งดูแล้วเหมือนลูกทรมาณ บางคนดูแล้วเกิดอารมณ์ บางคนดูไม่เกิดอารมณ์ เรื่องจริงก็คงมีบ้างกรณีที่แอบถ่าย

“บางทีดูแล้วมันเหมือนจริง บางครั้งก็เหมือนว่าเค้าทำได้ยังไง กินยา กินอะไรมาหรือเปล่า แบบบางทีมันพิสดารเกินจริง”

“บางครั้งก็เหมือนกับว่าไม่ได้มีความสุขเลย ที่ทำเหมือนกับถูกทรมานจริงหรือเปล่า”

“มันดูแล้วเหมือนไม่ใช่เรื่องจริง ในใจคิดว่าเหมือนการแสดง เหมือนละครแล้วแต่ใครจะเชื่อ”

“ทำไมเขากล้าเล่น ขอมเสี่ยงที่จะเล่นจริง แต่บางทีโค๊ดเข้าไปมันก็เห็นว่าจริง เราก็นึกว่าเขาก็คงทำเพื่อต้องการเงิน”

“ที่ซื้อมาส่วนใหญ่ทำเพื่อการค้า แต่คิดว่าแสดงมากกว่า เพราะถ้าทำจริง ๆ คงไม่น่าจะเป็นชั่วโมงสองชั่วโมง”

“จากที่ดูก็คิดว่าเป็นการแสดงแต่ว่าคงมีอารมณ์ร่วมเป็นบางครั้ง ก็ดูจากที่สีหน้า บางคนดูมีอารมณ์ บางคนก็ดูไม่มีอารมณ์”

“เรารู้ว่าจริงๆ คงแสดง เพราะถ้าจริงคงไม่ตัด ซ็อต ซুম โคลส ได้ขนาดนั้นแสงจะขนาดนั้น”

“คิดว่าเป็นการแสดงเป็นอาชีพของเขา”

“หนูว่ามันเป็นการแสดง มัดขาแล้วเส้ตี มันเหมือนเป็นการแสดงแบบชาดิส่มๆ”

“มันอาจจะแสดงส่วนหนึ่งแล้วก็เป็นเรื่องจริงส่วนหนึ่ง”

“บางครั้งเราดูแล้วเป็นการแสดง แต่ก็มันมีทั้งแสดงด้วยและเป็นการทำจริง”

“ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการแสดงแน่นอน เพราะเท่าที่ดูแล้วทำไมในหนัง โอ้โหช่างทนและยาวนาน รู้สึกว่าเขาจะมีการตัดต่อ”

“แสดงครบ แสดงซัวร์ ๆ ถ้าเป็นเรื่องจริงมันก็มีเหมือนกันแอบถ่าย”

“สำหรับสื่อที่เขาทำออกมาพวกหนัง พวกวีซีดีมันคือการแสดง อาจมีของจริงเส้ตลอดออกมาบ้างคือการแอบถ่าย”

5.5 พฤติกรรมการดูสื่อวัยยู

5.5.1 การเลียนแบบสื่อวัยยู

อาสาสมัครบางรายที่ดูสื่อวัยยูและได้มีการนำมาทดลองใช้ หากเกิดการบาดเจ็บหรือ
 กลุ่มพิเศษก็จะเลิกเลียนแบบ บางรายอาจนำไปทดลองกับบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่คนที่บ้าน

“ท่าโอด โผนเราไม่ทำอยู่แล้วที่ดูในวีซีดีเหมือนท่าที่เราเคยทำแล้วก็เฉย ๆ”

“ถ้าภรรยาเราจะรู้สึกตามเหมือนกัน แต่ว่าเราก็ไม่ได้ทำบางอย่างถ้ามันดูเกินไป”

“มันก็อาจจะทำให้เรามีอารมณ์ได้ แต่ก็ไม่เคยปฏิบัติ”

“บางครั้งเราเอามาใช้บางท่าเนี่ยรู้สึกมันตลก แบบเรารู้ว่าท่าเขาแปลกลองมาปรึกษากับแฟน
 เออท่านี้มันเป็นอย่างไร”

“ผู้ชายเค้าอาจจะทดลองแต่คงจะไม่ใช้กับคนที่บ้าน เพราะอย่างที่เรเห็นเนี่ยมันไม่ใช่ว่าเป็น
 พฤติกรรมของคนปกติ”

“จริง ๆ ชีวิตจริงก็มีนะ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะรับได้ไหม เราจะเข้าใจจุดความรู้สึกตรงนี้ของเขา
 ได้ไหม”

“เขาอาจจะชอบแต่อย่างเราเป็นผู้หญิงเนี่ย เราไม่ชอบเท่าไรหรอกแต่เราก็ตามเค้าไป จริงๆ
 แล้วมันเป็นความทุกข์มากกว่า”

“การร่วมเพศทางทวารหนักก็เคยเค้าเคยทดลองกับหนู ถ้าถามจริงๆ แล้วแบบมันไม่ใช่
 มันจะทรมาณมาก”

“เคยเลียนแบบเหมือนกันแต่บอกว่าเจ็บแฟนก็จะไม่ทำ”

“แฟนเคยให้ดูให้ทำ แต่มันลามกทำไม่ได้หรอก”

“ตัวเองมีตรงนี้มัย แฟนมีตรงนี้มัย ไม่มีหรอกค่ะ”

“ถ้าจะถามว่าเคยเอาตรงนี้ไปใช้กับภรรยาบ้างไหม ก็มีบ้างแต่จะเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่ควรเพราะว่าภรรยาเราไม่ใช่ผู้หญิงคนอื่น อย่างน้อยเราก็น่าจะสงสารเขาไว้บ้าง”

“ที่ว่าทำตามได้ต้องได้รับการยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย ก็ขึ้นอยู่กับคู่ด้วยว่ามีความคิดอย่างไร”

“จะนำไปใช้ในท่าที่ โดยวิธีของมนุษย์เค้าใช้กัน พลิกแพลงแบบพิสดารคงไม่นำไปใช้”

“ตรงนี้ก็ช่วยเพิ่มรสชาติของชีวิตส่วนหนึ่ง ทำให้ชีวิตมีสีสัน”

“มันก็มีอยู่บ้างที่เอามาใช้เลียนแบบแต่ก็ไม่หมด ต้องถามคู่ชีวิตด้วยว่าพอใจหรือเปล่า หรือถ้าเขาปฏิเสธก็ต้องเลิก”

“ก็เคยเอาไปใช้บ้างตามความเหมาะสมที่คิดว่าไม่พิสดารเกินไป”

“การดูสื่อแล้วนำไปใช้กับภรรยาของตัวเองมันก็มี แต่ว่าต้องขึ้นอยู่กับฝ่ายผู้หญิงด้วยว่าจะยินยอมมั้ยแล้วมีความสุขมั้ย”

จากการสนทนากลุ่มในประเด็นนี้พอจะทราบว่าได้มีการเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อชั่วๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความทุกข์ทรมานในคู่ที่ถูกกระทำเลียนแบบ กรณีที่คู่กล้าพูดกล้าบอกว่าไม่ชอบหรือเจ็บ และฝ่ายลอกเลียนเลิกกระทำก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หากไม่เลิกกระทำก็จะก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งกายและใจแก่อีกฝ่ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาสาสมัครบางรายยอมรับว่าเคยนำพฤติกรรมจากสื่อชั่วๆ ไปใช้กับภรรยาแต่จะเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่ควรและหากภรรยาปฏิเสธก็จะเลิกกระทำ ดังนั้นสิ่งสำคัญระหว่างชีวิตคู่ในประเด็นนี้คือ จะต้องมีการสื่อสารพูดคุยซึ่งกันและกันเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความทุกข์ทรมานใจตามมา

5.5.2 ครั้งหลังสุดที่ได้ดูสื่อชั่วๆ

ในอาสาสมัครส่วนมากที่ดูล่าสุดได้แก่วิดีโอของกลุ่มสาวไฮโซที่ดังมากในช่วงเวลาที่ทำสนทนากลุ่ม แต่ถ้าเป็นอินเทอร์เน็ตก็จะเปิดดูบ่อยๆ แทบทุกวัน ล่าสุดที่ดูคือ ตอนเข้าก่อนจะมาเข้ากลุ่มสนทนา

“ที่เคยดูล่าสุดก็ดูกับพี่ที่ทำงานเป็นวีซีดีไฮโซ ที่เขามีปัญหาฟ้องร้องกัน แบบว่าอยากดู คู่กับเพื่อน ๆ ที่ทำงาน เมื่อเดือนที่แล้วจำไม่ได้”

“ล่าสุดก็ประมาณ 2 เดือน คู่กับเพื่อนที่ทำงาน”

“ที่ล่าสุดก็คู่ด้วยกัน วิธีดีไฮโซ”

“หลังสุดคือคู่กับเพื่อน ๆ คือไฮโซ ที่บ้านนานมากไม่ค่อยได้ดู”

“ครั้งล่าสุดก็คู่กับน้อง ๆ วิธีดีไฮโซเนี่ยแหละค่ะ เป็นคนเอามาเอง”

“ไม่เคยดูเลยเพราะเป็นคนที่ไม่ชอบดู และ ไม่มีคีย์ ที่บ้านก็ไม่เคยคิดจะซื้อ”

“คูครั้งล่าสุดก็จะเป็น ไฮโซเหมือนกัน แต่จะยืม ไปดูต่อที่บ้าน”

“ดูเมื่อเดือนที่แล้ว คู่กับเพื่อน ๆ ดูจากในอินเทอร์เน็ต”

“ดูเมื่อ 3 เดือนที่แล้วดูจากวิธีดีที่บอกเป็นลูกของคนดัง พอใครเขาดังขึ้นมาก็อยากดู แฟน หนูเค้าซื้อมาดู”

“ดูเมื่อเดือนสองเดือนนี้ค่ะแฟนเข้ามาให้ดู เป็นหนังค่ะ”

“ครั้งสุดท้ายก็ประมาณ 2 อาทิตย์ที่แล้ว ส่วนมากก็จะเปิดดู ตามเน็ตเท่านั้น ก็จะคู่กับเพื่อน บางทีก็ดูคนเดียว”

“ดูเมื่อเช้านี้ ดูคนเดียว ที่ทำงาน ดูแล้วรู้สึกเฉย ๆ เพราะว่าที่ผมนั่งมันเป็นภาพมู๊ดไม่ใช่เรื่อง การร่วมเพศ ผมดูก่อนเวลาทำงาน ดูแล้วก็สวยงามดีไม่คิด ไปถึงเรื่องอื่น”

“ดูคนเดียวเพราะว่าเล่นอินเทอร์เน็ตทุกวัน ล่าสุดก็เมื่อคืนเล่นไปเรื่อย ๆ แล้วอยากดูสิ่งสวยงามก็เลยเข้าไปในเว็บที่มีภาพมู๊ดอยู่”

“ที่ดูบ่อยก็จะมีหนังบ้างเน็ตบ้าง เวลาว่างก็คลิกดูไม่ได้ดูเกี่ยวกับทางเพศมาก เราก็ดูเพื่อความสวยงาม เออคนนี้เซ็กซี่นะ คนนี้น่ารัก”

“วันอาทิตย์ตอนกลางคืน ดูหนังเป็นเรื่องเป็นราวเลย ก็ดูหนังไป ดูแล้วก็มีความสุขแต่ด้วยวัย และจิตสำนึกก็สามารถยับยั้งอารมณ์ได้ คุณคนเดียว”

“สื่อที่ผมดูครั้งล่าสุดประมาณ 2-3 เดือน คือเป็นสื่อเกี่ยวกับวิชาชีพสาวไฮโซ ตอนนั้นอยากดูมากกว่าเป็นใครเพราะเป็นข่าวใหญ่ทางหน้าหนังสือพิมพ์”

“ที่ประจำก็ทางอินเทอร์เน็ต ล่าสุดก็เมื่อเข้านี้ดูกับเพื่อนที่ทำงาน”

จากการสนทนากลุ่มในประเด็นนี้พอจะบอกถึงพฤติกรรมการดูสื่อช่วยวัยครั้งสุดท้ายนี้ได้ว่า อาสาสมัครส่วนใหญ่มักจะดูสิ่งที่เป็นประเด็นร้อนของสังคมเช่น กรณีหนุ่มสาวไฮโซซึ่งกำลังดังมา ขณะที่ทำกรสนทนากลุ่มและมักคุยกับเพื่อนในที่ทำงาน หากคิดใจอาจย้อนกลับไปดูต่อที่บ้าน อาสาสมัครที่ชอบดูภาพโป๊ทางอินเทอร์เน็ตมักจะดูคนเดียว อาจเป็นที่ทำงานหรือที่บ้าน ส่วนใหญ่จะชอบดูประเภทภาพสวยงาม เซ็กซี่ น่ารัก หากเป็นสมัยปัจจุบันก็อาจดูภาพน้องตึกหรือน้องแน๊ตเป็นต้น จะเห็นได้ว่าคนส่วนใหญ่มักจะอยากดูสิ่งที่เป็นประเด็นร้อนของสังคม

5.6 ผลกระทบของการดูสื่อช่วยวัย

จากผลสรุปที่ได้ในประเด็นก่อน ได้ทราบแล้วว่าสื่อช่วยวัยมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัวสภาวะทางจิตใจหรือวุฒิภาวะของแต่ละคนที่สัมผัสสื่อช่วยวัยว่าจะเกิดผลกระทบอย่างไร จากการสนทนากลุ่มในประเด็นนี้พบว่า

“ถ้าเราดูแล้วภาพสวย ผู้หญิงสวย ผู้ชายหล่อ แล้วดูผู้หญิงดูมีความสุขแล้วมีเสียง ก็มีผลกับเราเหมือนกัน ทำให้เราเกิดอารมณ์ได้”

“ถ้าภาพไม่สวยบางทีก็รู้สึกว่ายยะแยะเกินไป”

“แฟนหนูเขาชอบเขาตกลง แต่ว่า พอทำแล้วหนูบอกว่าหนูเจ็บนะ เขาก็จะไม่ทำ”

“ถึงจะทำแต่ว่าหนูบอกว่าเจ็บเขาก็จะไม่ฝัน”

“ถ้าเผื่อเป็นพวกวัยรุ่นเขาขอมอยากลองอยากรู้ว่าเป็นอย่างไร แต่ถ้ากับตัวเอง การดู ดูเพื่อการศึกษาก็ยังไม่มีสามมีเขาทำกันแบบไหน อารมณ์เป็นแบบไหน บางทีเราก็อายุรู้ แต่

ถ้าเกิดอารมณ์แล้วเปลี่ยนไปทำกิจกรรมอย่างอื่นหยุดการดู เราสามารถมีกิจกรรมอย่างอื่นที่เบี่ยงเบนความสนใจของเราได้ เรียกว่าดูแล้วไม่มีปัญหา”

“สมมุติว่าดูแล้วเกิดอารมณ์เราไม่จำเป็นต้องระบายออก ผู้หญิงคงไม่เหมือนผู้ชาย คงไม่ได้อัดอั้นจุกอกอะไรแบบนั้น ก็อาจจะเลิกดูซะปัดซะ ดูทีไรความคิดตรงนั้นก็จะหายไป มันจะไม่ซีเรียส”

“ตอนนี้สี่ม้านแพร์ระบาดเยอะ ทำให้เรากลัวเหมือนกันเรื่องปัญหาข่มขืนเนี่ยเราก็ต้องพยายามเหมือนระวังตัวเองมากขึ้นด้วย เวลาเดินทางกลับบ้านดึกๆ มันทำให้รู้สึกเหมือนสังคมไม่ปลอดภัย”

“ถ้าสมมุติว่าตัวเองยังไม่มีสามี ถ้าเผื่อดูแล้วเกิดอารมณ์จริงๆ การช่วยเหลือตัวเองก็ไม่ใช่ว่าเรื่องผิด เพราะว่าเราไม่ได้ไปทำความเดือดร้อนให้ใคร ผลเสียก็คือความปลอดภัยของผู้หญิง อาจจะน้อยลงในยามวิกาล ผู้ชายอาจจะดูสื่อลามกแล้วอาจเกิดอารมณ์ ถ้ามีโอกาสที่จะทำกับผู้หญิงได้เขาก็จะทำ”

“ผลกระทบต่อตัวเองคิดว่าไม่มี ถ้าดูก็ดูกับสามี”

“ผลกระทบนี้คือ เราต้องระวังตัวเองอยู่แล้ว ถ้าสื่อพวกนี้เยอะเนี่ย พวกที่มีความต้องการทางเพศมันเยอะอยู่แล้ว ต้องระวังอันตรายไม่ว่าสาวหรือแก่”

“ก็มีผลกระทบทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ต้องระวังตัวเอง อย่างเด็กวัยรุ่นเนี่ย เวลาทำอะไรกันคือเขาก็ยินยอม”

“กับตัวเองไม่มีอะไรมากคือไม่ได้ดูพร่ำเพรื่อแต่จะดูเมื่ออยากดู เมื่ออยากจะทำอะไรมากระตุ้นอารมณ์ ก็ไม่ได้ดูตลอด”

“ก็กลัวเหมือนกันว่าเวลาจะมีเพศสัมพันธ์ต้องดูอันนี้ กลัวว่าถ้าไม่ดูแล้วจะไม่เกิดอารมณ์ก็อาจจะแบบติดเคยชิน”

“บางครั้งดูก็มีอารมณ์แต่เราโตแล้วก็เลเซอร์จกหักห้ามใจ คือ ไม่ได้คิดเตลิดจนถึงขั้นข่มขืน”

“เรามีประสบการณ์ที่ว่าจะยับยั้งชั่งใจ เราจะไม่ทำอะไรต่ออะไรที่มันเสี่ยงเสียได้ เรื่องการมีอารมณ์นั้นจะมีจะบอกว่าเฉยเฉยก็ไม่ได้”

“ชีวิตเทปของญี่ปุ่นเอ็กซ์ กะ อาร์ มันจะไม่เปลือยหมด มันกางเกงในตัวเดียวเงี้ยดูแล้วทำให้มีอารมณ์เยอะแต่หนูกับแฟนก็ไม่ไปไหนของตาย”

“ถ้าพูดถึงคุณเคียวมันต้องเกิดจินตนาการเกิดอารมณ์ แต่พอเญหนูไม่เคยดูคนเดียวหรือดูกับแฟน ตรงนี้เป็นความรู้สึกที่น่ากลัวมากกว่า”

“ก็ดูกับเพื่อน ๆ มันดูหลายคนมันไม่ค่อยรู้สึก แต่ถ้าดูกับแฟนเนี่ยมันก็ต้องมีบ้าง แต่บังเอิญก็ไม่มีแฟนแล้ว”

“ถ้าคุณเคียวก็อาจมีความรู้สึก แต่ผู้หญิงเราก็ต้องมีการยับยั้งชั่งใจ มันไม่เหมือนเด็กวัยรุ่น”

“เด็กสมัยนี้ถ้าเค้าดูเนี่ย พอดูสื่อพวกนี้ มันก็อันตรายสำหรับเขาอายุ เขาแบบวัยรุ่น ดูแล้วก็ไม่ยับยั้งชั่งใจ”

“ถ้าคุณเคียวเรายังคิดได้ว่าควรจะทำอย่างไร แต่บางครั้งก็ช่วยตัวเองบ้างเหมือนกัน”

“เหนื่อยมาจากทำงานตรงนั้นก็สามารถช่วยให้ผ่อนคลายได้”

“ถ้าคุณเคียวเนี่ยเกิดอารมณ์มันก็แสบเคียว ถ้าเราปิดมันเคียวเราก็ลืม แต่ถ้าเป็นการดูกับภรรยาที่บ้าน พอดูแล้วมีอารมณ์ก็โอเค”

“บางครั้งเราก็ต้องปล่อยอารมณ์ตามที่เห็น กรณีที่เราดูสื่อช่วยบ่อบางที่เราอาจจะซาซิน แต่บางครั้งมีสิ่งกระตุ้นเข้ามาเช่น อาจจะเป็นสิ่งแวดล้อม เช่น สาวๆ แต่งตัวช่วยๆ ทำให้เกิดอารมณ์ พอกลับไปบ้านอยู่คนเดียวความคิดมันก็ยังอยู่ ความคิดเนี่ยมันอัดอั้นอยู่ในใจ อาจจะมีรูปอะไรเพิ่มเติมอีกนิดนึง แล้วถ้ามันมีอารมณ์มากก็จะระบายอารมณ์ทางนั้น”

“ผมคิดว่าสื่อทุกสื่อเมื่อผู้ชายดูแล้วผมว่ามีอารมณ์ทุกท่าน แต่ว่ามีอารมณ์มาน้อย ผมว่าขึ้นอยู่กับสื่อด้วย อยู่ที่สถานการณ์ว่าเราอยู่ ณ ตรงไหนเรากับใคร”

“กรณีอย่างคุณเคียว ดูที่ห้องคนเดียวก็จะปล่อยไปตามอารมณ์ของเรา อาจจะมีการช่วยตัวเอง แต่ถ้าอยู่กับบุคคลหมู่มากอยู่กับเพื่อนฝูง เราก็ดูให้มันกลายเป็นเรื่องสนุกตลกไป วิพากษ์วิจารณ์กันไปตามประสาหมู่เพื่อนฝูง”

“บางทีตอนเบื่อบ้าง เซ็งๆ ก็อาจมีอารมณ์บ้างนิดหน่อยแสบนิ่งแป็บเดียวก็หายไป แต่ถ้าอยู่ห้องพักแล้วเบื่อบ้าง อาจจะทำวีซีดีไปมาดู ก็เป็นการปลดปล่อยบ้างก็มีบ้าง มีช่วยตัวเองบ้าง”

“ถ้าดูที่ทำงานดูเสร็จเนี่ยพอจบออกมาพอไปทำงานอารมณ์ตรงนั้นก็หายไป แต่ถ้าดูกับภรรยาสองคนที่บ้านเนี่ยก็อาจจะมีกร่วมเพศเกิดขึ้น”

“ถ้ามันอันจริงๆ ก็อาจช่วยตัวเอง ผมไม่รวมถึงการเที่ยวผู้หญิงนะ เพราะผมคิดว่ามันจะออกมาในรูปแบบมากกว่า”

“ถ้าถามว่ามีอารมณ์มั้มันก็มีบ้างแต่ก็เหมือนกับอีกท่านที่บอกว่าเวลาดูมาก ๆ ดูไปแล้วบางทีมันก็เหมือนกับความเคยชินว่าเออรูปนี้สวยดี นางแบบสวยดี”

กล่าวโดยสรุปคือการดูสื่อช่วยส่งผลต่ออาสาสมัครทั้งชายและหญิงคือกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศ การที่สื่อช่วยแพร่ระบาดอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้หลายๆ คนกลัวปัญหาในการถูกข่มขืน หากกลับบ้านดึก ๆ ต้องระมัดระวังตัวมากขึ้นมีความรู้สึกเหมือนสังคมไม่ปลอดภัย (หญิง)

กรณีที่ดูสื่อช่วยบ่อนๆ อาจเกิดความซาซิม แต่เมื่อมีสิ่งกระตุ้นเข้ามา เช่นการเห็นสาว ๆ แต่งตัวช่วยทำให้เกิดอารมณ์ได้และความคิดนั้นก็ยังคงอยู่แม้ว่าจะกลับถึงบ้านแล้วก็ตาม (ชาย)

ในรายที่สามีชอบดูสื่อช่วย ชอบเลียนแบบแล้วนำมาปฏิบัติอาจก่อให้เกิดการเจ็บปวดหรือทรมานได้ มีการแก้ปัญหาโดยปฏิเสธหรือแจ้งให้คู่ทราบ สำหรับกรณีที่ดูแล้วเกิดอารมณ์อาจแก้ปัญหาโดยการเลิกดู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

69.3 และ 67.6 ตามลำดับ ผลกระทบจากการดูสื่อทั้งสามประเภทเหมือนกันคือ ช่วยอารมณ์ทางเพศ เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศ และมีบางรายที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ประสบการณ์ครั้งแรกที่ดูสื่อช่วยในสื่อทั้ง 3 ประเภท พบว่าส่วนใหญ่ดูครั้งแรกในช่วงอายุ 15-19 ปี อายุค่าสุดที่ดูสื่อช่วยครั้งแรกต่ำกว่า 9 ขวบ สถานที่ที่ดูสื่อช่วยครั้งแรกสำหรับวิดีโอ/ซีดีวีดี ดูที่บ้านเพื่อน ส่วนรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตและสิ่งพิมพ์ช่วย ส่วนใหญ่ดูครั้งแรกที่บ้าน

พฤติกรรมการดูสื่อช่วยส่วนใหญ่ ดูนานๆ ครั้งในสื่อที่ศึกษาทั้ง 3 ประเภทชายชอบดูคนเดียว ขณะที่หญิงดูกับเพื่อน ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ดูคนเดียวเป็นส่วนใหญ่ สำหรับสถานที่ที่ดูเป็นส่วนใหญ่คือที่บ้าน

ผลกระทบที่เกิดจากการดูสื่อช่วยพบว่ามีน้อยกว่าที่คาดไว้ คือ ช่วยอารมณ์ทางเพศ/หมกมุ่น/ฟุ้งซ่าน ประมาณ 1 ใน 10 ของกลุ่มตัวอย่าง ที่พบว่าเสียเวลา/เสียการเรียนและสุขภาพจิตเสียพบเพียงไม่ถึงร้อยละ 2.0

การแก้ปัญหาที่เกิดจากการดูสื่อช่วยส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อน หากิจกรรมอย่างอื่นทำและเลิกดูสื่อช่วย

6.1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาโดยใช้วิธีสนทนากลุ่มพบว่าครั้งแรกที่ได้ดูสื่อช่วยอารมณ์เพศเป็นสื่อประเภทหนังสือโป๊ ภาพโป๊ปลูกใจเสื่อป่า วิดีโอ อินเทอร์เน็ต อาสาสมัครบางรายดูภาพยนต์ที่มีฉากต่อส่ายตาก็มีความรู้สึกว่าเป็นการช่วยหรือการอ่านนวนิยายแม้จะไม่ค่อยมีบทที่โป๊มากนักก็สามารถสร้างจินตนาการให้ช่วยอารมณ์ทางเพศได้เช่นกัน

กรณีหญิงดูภาพโป๊ของหญิงด้วยกันจะไม่มีผลกระทบในการช่วย หากเป็นภาพแสดงการร่วมเพศจะช่วยให้เกิดอารมณ์ได้ถ้าภาพนั้นสวยงาม ไม่น่าเกลียด มีหนึ่งรายที่ยอมรับว่ามีแฟนเร็ว เพราะดูสื่อช่วยแล้วอยากรู้ อยากลองว่าเป็นอย่างไร สำหรับฝ่ายชายเมื่อดูสื่อช่วยครั้งแรกจะมีความรู้สึกแปลกๆ หรือมีอาการใจเต้นแรง เกิดอารมณ์เพศ บางรายมีผลต่อเนื่องคืออยากรู้ อยากลอง

กรณีที่มีครอบครัวแล้วสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในทางสร้างสรรค์ ช่วยไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ แต่หากเป็นเยาวชนก็มีความเห็นว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องดูแลเอาใจใส่ อธิบายสิ่งที่เป็นธรรมชาตินี้ให้แก่เด็ก สำหรับความคิดเห็นในด้านลบได้แก่ ความคิดที่ว่าหากหญิงดูอาจไม่เกิดปัญหา แต่ถ้าชายดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศต้องหาทางออก อาจเกิดการข่มขืนและหากเด็กดูจะเกิดปัญหาหามีเพศ

สัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาสังคมตามมา กรณีที่คุมกำเนิดไม่ถูกต้อง อาจทำให้เสียสุขภาพจิตได้

จากการสนทนากลุ่มพบว่าอินเทอร์เน็ต วิดีโอ วีซีดี หนังสือต่าง ๆ เป็นที่นิยมทั่วไป หนังสือการ์ตูนโป๊เริ่มมีมากขึ้น สำหรับอินเทอร์เน็ตไม่ต้องไปเที่ยวซื้อหาเพราะมีอยู่แล้วในบ้าน ในที่ทำงาน จึงเป็นที่นิยมกันเป็นส่วนใหญ่ มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าสื่อช่วยเป็นการแสดงเนื่องจากดูแล้วพิสดารเกินจริง บางครั้งดูแล้วเหมือนถูกทรมาน บางคนดูแล้วเกิดอารมณ์ บางคนดูไม่เกิดอารมณ์ เมื่อดูสื่อช่วยและได้มีการนำมาทดลองใช้ หากเกิดการบาดเจ็บหรือคู่ปฏิเสภก็จะเลิกเลียนแบบ บางรายอาจนำไปทดลองกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่คนที่บ้าน ครั้งหลังสุดที่ได้ดูสื่อช่วย ได้แก่ วีซีดีของกลุ่มสาวไฮโซที่ดังมากในช่วงเวลาที่ทำสนทนากลุ่ม แต่ถ้าเป็นอินเทอร์เน็ตก็จะเปิดดูบ่อยๆ แทบทุกวัน ล่าสุดที่ดูคือตอนเช้าก่อนจะมาเข้ากลุ่มสนทนา

กรณีที่เป็นภาพสวยงาม หญิงสวยชายหล่อมีผลทำให้ผู้ดูเกิดอารมณ์ได้ หากเป็นภาพไม่สวยผู้ชายไม่หล่อก็จะไม่ชอบ/ขยะแขยง รายที่สามีชอบดูสื่อช่วย ชอบเลียนแบบแล้วนำมาปฏิบัติก่อให้เกิดการเจ็บปวดหรือทรมาน มีการแก้ปัญหาโดยปฏิเสธหรือแจ้งให้คู่ทราบ สำหรับกรณีที่ดูแล้วเกิดอารมณ์อาจแก้ปัญหาโดยการเลิกดู

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ผลออกมาใกล้เคียงกันกล่าวโดยสรุปคือสื่อช่วยมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อทัศนคติและพฤติกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัว สภาพทางจิตใจและวุฒิภาวะของแต่ละคน ผู้ที่ได้สัมผัสสื่อช่วยรายที่อายุน้อยมากอาจไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ แต่เมื่ออายุมากขึ้นอาจถูกกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศ เกิดการอยากรู้ อยากลอง และส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม และปัญหาอื่น ๆ ตามมา ดังนั้นการรู้เท่าทันสื่อช่วย รู้จักหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยอันเนื่องมาจากสื่อช่วย จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรตระหนัก

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับผลกระทบของการใช้สื่อช่วยของคนไทย ในนักเรียน / นักศึกษา ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อสื่อช่วย พฤติกรรมการใช้สื่อช่วย ความเข้าใจผิดและปัญหาทางเพศ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

6.2.1 การมองว่าสื่อช่วยเป็นแหล่งความรู้ทางเพศศึกษา ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และทำให้หมกมุ่น/ฟุ้งซ่าน ควรสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมกันรับผิดชอบในเรื่องความรู้ที่จะเผยแพร่ทั้งความรู้ทางเพศศึกษาและความรู้ทางการแพทย์ ในส่วนที่เป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็น

แก่วัยรุ่นและประชาชนทั่วไปในรูปแบบที่เหมาะสม ในสื่อต่าง ๆ ที่วัยรุ่นและประชาชนทั่วไปนิยม เช่น นิตยสาร ทีวี วิทยุ เป็นต้น

6.2.2 พฤติกรรมการดูสื่อช่วยๆ พบว่าประสบการณ์ครั้งแรกส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา กำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมอารมณ์ การทดลองในสิ่งที่อยากรู้ อยากเห็น โดยเฉพาะความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ (สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร, 2525) นักวิชาการศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ความสำคัญแก่หลักสูตรชีวิตและครอบครัวศึกษาหรือเพศศึกษา มีการทบทวนปรับปรุงหลักสูตรเหล่านี้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้รับความรู้ข้อมูลทางเพศที่ถูกต้อง โดยไม่ต้องแสวงหาจากแหล่งสื่อช่วยๆ ต่าง ๆ

6.2.3 ผลกระทบจากการดูสื่อช่วยๆ พบว่าทำให้เกิดอารมณ์เพศ หมกมุ่น/ฟุ้งซ่าน ซึ่งมีการแก้ปัญหาโดยการปรึกษาเพื่อน ทั้งที่ในปัจจุบันได้มีบริการให้การปรึกษาปัญหาทางเพศตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งโทรศัพท์และรายบุคคล ซึ่งยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก ควรมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขยายบริการแก่วัยรุ่นและประชาชนทั่วไปให้ครอบคลุม เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ โดยจัดเป็นบริการเกี่ยวกับข่าวสาร และความรู้ทางด้านเพศศึกษา ปรึกษาปัญหาทางเพศและปัญหาชีวิตอื่น ๆ

6.2.4 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษานำร่อง เพื่อศึกษาการกระจายและแนวโน้มของผลจากการใช้สื่อช่วยๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้รับผลกระทบเป็นส่วนน้อย ซึ่งเป็นไปได้ที่คณะผู้วิจัยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในระบบการเรียนการสอนและในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจ ทำให้ได้ข้อคิดว่าน่าจะมีการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป ในกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการเรียนการสอน กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม และ/หรือกลุ่มที่กระทำคามผิดทางเพศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและกว้างขวางต่อไป

บรรณานุกรม

- ขจรเกียรติ มะกรทัต, 2539. การสื่อความหมายเรื่องทางเพศ จากการแสดงตลกผ่านสื่อวิดีโอทัศน์ พ.ศ. 2538. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มานี ปิยะอนันต์ เกศสุตา จิรวรรณ และอรวรรณ ปีจฉา 2545. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียน. สารศิริราช. 54 (8): 455-465
- ระยอง เพิ่มทรัพย์ “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศจากสื่อต่อค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร” การสัมมนาเครือข่าย นักศึกษาปริญญาโทด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยมหิดล วันที่ 15-16 มีนาคม 2546
- วิลาสินี พิพิธกุล และกิตติ กันภัย, 2546. เพศและการสื่อสารในสังคมไทย. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
- วีรพล จันทร์ดียิ่ง, 2538. พจนานุกรมภาพเรื่องเพศ. United Nations Development Programme (UNDP)
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. การสัมมนาเรื่องธุรกิจสื่อลามกบนสื่ออินเทอร์เน็ต. โพสต์ทูเดย์ 11/6/46
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร, 2525. เพศศึกษา. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- อมรวิชัย นาคทรพรพ, 2546. โครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนรายจังหวัด (Child Watch). จุฬาสัมพันธ์, 46(40) : 7
- อุมากรณ ภัทรวานิชย์, 2541. การใช้สื่อเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
- เอนก อารีพรค และสุวัทนา อารีพรค, 2525. เรียนรู้เรื่องเพศ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- Bart, P.B. and O'Brien, P.H. 1985. Stopping rape: Successful survival strategies. New York: Pergamon
- Cramer, E. Mc Farlane J. 1994. Pornography and abuse of women. Public Health Nursing, 11(4):268-272.
- Davey, LiQ., 1996. Pornography as a source of sex information for college students in fraternities and sororities. Journal of Health Education. 27(3):165-9.
- Drake RE, 1992. Perception of pornography consumption effects and information transfer among researchers and selected health professionals. Brigham Young University.
- Drake RE, 1994. Potential health hazards of pornography consumption as viewed by psychiatric nurses. Archives of Psychiatric Nursing 8(2):101- 6.
- Russell, D. 1988. Pornography and Rape: A causal model. Political Psychology, 9, 41-73

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรุณาเติมคำในช่องว่าง หรือ / และ ทำเครื่องหมาย ✓ หรือ ✗ ลงในช่อง □ ที่ท่านต้องการตอบ

1. เพศ ชาย

หญิง

2. อายุ.....ปี (เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....)

3. การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

อาชีวศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

กำลังศึกษาชั้น (ปี).....

อื่นๆ (ระบุ).....

4. สถานภาพสมรส

โสด (ไม่มีคู่รัก)

โสด (มีคู่รัก)

สมรสจดทะเบียน

อยู่ด้วยกันไม่ได้จดทะเบียน

หย่า

หม้าย

อื่นๆ(ระบุ).....

5. อาชีพ

รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ

นักเรียน/นักศึกษา

ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน

ธุรกิจส่วนตัว

อื่นๆ(ระบุ).....

6. ลักษณะงานที่ทำ

กำลังศึกษาอยู่

งานช่างต่างๆ

งานบริหาร

งานบริการ/อำนวยความสะดวก

งานติดต่อกับลูกค้า

พนักงานขับรถ

อื่นๆ(ระบุ).....

7. รายได้ต่อเดือน (บาท)

☐ ต่ำกว่า 1,500	☐ 10,001 - 15,000
☐ 1,501 - 3,000	☐ 15,001 - 20,000
☐ 3,001 - 5,000	☐ 20,001 - 30,000
☐ 5,001 - 10,000	☐ มากกว่า 30,001

8. ท่านรู้จักสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศหรือไม่

- รู้จัก
- ไม่รู้จัก
- ไม่แน่ใจ

9. ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้เป็นสื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ (ตอบได้หลายข้อ)

☐ รูปภาพโป๊	☐ ระบายโป๊
☐ โฆษณาที่ใช้เรื่องเพศเป็นจุดสนใจ	☐ วิดีโอโป๊/ซีดีโป๊
☐ การ์ตูนที่มีเรื่องราวทางเพศ	☐ รูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ต
☐ ภาพยนตร์โป๊	
☐ อื่นๆ(ระบุ).....	

10. ท่านมีความคิดเห็นต่อสื่อช่วยต่อไปนี้อย่างไรบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

10.1 วิดีโอโป๊/ซีดีโป๊

- นับเป็นแหล่งความรู้ที่ศึกษาได้
- เป็นสิ่งที่ใครๆก็ดูกันจนเป็นเรื่องปกติ
- มีความสนใจและชอบดู
- คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี
- ไม่ชอบดูเพราะ.....
- อื่นๆ(ระบุ).....

สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จาก วิดีโอโป๊/ซีดีโป๊ คือ (ตอบได้หลายข้อตามความคิดเห็นของท่าน)

- ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
- อื่นๆ(ระบุ).....

ท่านคิดว่าวิดีโอโป๊/ซีดีโป๊มีประโยชน์หรือไม่

- ไม่มีประโยชน์เนื่องจาก.....
.....
- มีประโยชน์คือ (ตอบได้หลายข้อ)
- ช่วยระบายความเครียด
  - ช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
  - อื่น(ระบุ).....
.....

ท่านคิดว่าวิดีโอโป๊/ซีดีโป๊มีส่วนที่ไม่ดีคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- ทำให้หมกมุ่นในเรื่องเพศ
- ทำให้เสียการเรียน/การทำงาน
- ทำให้เสียสุขภาพ (เช่น กิน-นอนไม่เป็นเวลา)
- อื่น(ระบุ).....
.....

10.2 ท่านมีความคิดเห็นต่อรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตอย่างไรบ้าง(ตอบได้หลายข้อ)

- นับเป็นแหล่งความรู้ที่ศึกษาได้
- เป็นสิ่งที่ใครๆก็ดูกันจนเป็นเรื่องปกติ
- มีความสนใจและชอบดู
- คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี
- ไม่ชอบดูเพราะ.....
.....
- อื่นๆ(ระบุ).....
.....

สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตคือ (ตอบได้หลายข้อตามความคิดเห็นของท่าน)

- ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
- อื่นๆ(ระบุ).....
.....

ท่านคิดว่ารูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์หรือไม่

- ไม่มีประโยชน์เนื่องจาก.....
.....
- มีประโยชน์คือ (ตอบได้หลายข้อ)
- ช่วยระบายความเครียด
  - ช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
  - อื่น(ระบุ).....
.....

ท่านคิดว่ารูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตมีส่วนที่ไม่ดีคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- ทำให้หมกมุ่นในเรื่องเพศ
- ทำให้เสียการเรียน/การทำงาน
- ทำให้เสียสุขภาพ (เช่น กิน-นอนไม่เป็นเวลา)
- อื่น(ระบุ).....
.....

10.3 ท่านมีความคิดเห็นต่อสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศอย่างไรบ้าง(ตอบได้หลายข้อ)

- นับเป็นแหล่งความรู้ที่ศึกษาได้
- เป็นสิ่งที่ใครๆก็ดูกันจนเป็นเรื่องปกติ
- มีความสนใจและชอบดู
- คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี
- ไม่ชอบดูเพราะ.....
.....
- อื่นๆ(ระบุ).....
.....

สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศคือ (ตอบได้หลายข้อตามความคิดเห็นของท่าน)

- ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
- อื่นๆ(ระบุ).....
.....

ท่านคิดว่าสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศมีประโยชน์หรือไม่

- ไม่มีประโยชน์เนื่องจาก.....
.....
- มีประโยชน์คือ (ตอบได้หลายข้อ)
- ช่วยระบายความเครียด
  - ช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
  - อื่น(ระบุ).....
.....

ท่านคิดว่าสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศมีส่วนที่ไม่ดีคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- ทำให้หมกมุ่นในเรื่องเพศ
- ทำให้เสียการเรียน/การทำงาน
- ทำให้เสียสุขภาพ (เช่น กิน-นอนไม่เป็นเวลา)
- อื่น(ระบุ).....
.....

11. ท่านเคยมีประสบการณ์ในการได้เห็น วัสดุ สื่อยั่วยุอารมณ์ทางเพศชนิดใดบ้างและเมื่อดูแล้วมีผลกระทบต่อตัวท่านเองอย่างไร (ตอบได้หลายข้อ)

11.1 วิดีโอโป๊/ชิตโป๊

- ไม่เคยดู (ข้ามไปข้อ 11.2)
- เคยดู
ท่านเคยดูครั้งแรกเมื่ออายุ.....

ครั้งแรกท่านดูกับใคร

- พ่อแม่
- เพื่อน
- อื่น(ระบุ).....
- คนรู้จัก
- แฟน/คูรัก

ครั้งแรกท่านดูวิดีโอโป๊/ชิตโป๊ที่ไหน

- ที่บ้าน
- บ้านเพื่อน
- อื่นๆ(ระบุ).....

ปกติท่านดูวิดีโอไป/ซีดีไป บ่อยแค่ไหน

- ทุกวัน
  ทุกสัปดาห์
 ทุกเดือน
  นานๆ ครั้ง
 อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดูวิดีโอไป/ซีดีไปกับใคร

- คนคนเดียว
  ดูกับบุคคลอื่นคือ.....

ส่วนใหญ่ท่านดูวิดีโอไป/ซีดีไปที่ไหน(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดูวิดีโอไป/ซีดีไปแล้วมีผลต่อตัวท่านเองหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มีผล
 มีผล คือ (ตอบได้หลายข้อ)
 รู้สึกว่าช่วยอารมณ์ทางเพศ
 รู้สึกเกิดอารมณ์ทางเพศและมีความต้องการทางเพศ
 สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
 อื่นๆ (ระบุ).....

11.2 รูปไปทางอินเตอร์เน็ต

- ไม่เคยดู (ข้ามไปข้อ 11.3)
 เคยดู
 ท่านเคยดูครั้งแรกเมื่ออายุ.....

ครั้งแรกท่านดูกับใคร

- พ่อแม่
  คนรู้จัก
 เพื่อน
  แฟน/คูรัก
 อื่นๆ(ระบุ).....

ครั้งแรกท่านดูรูปไปทางอินเตอร์เน็ตที่ไหน

- ที่บ้าน
  บ้านเพื่อน
 อื่นๆ(ระบุ).....

ปกติท่านดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตบ่อยแค่ไหน

- ทุกวัน ทุกสัปดาห์
 ทุกเดือน นานๆ ครั้ง
 อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตกับใคร

- คุณคนเดียว ดูกับบุคคลอื่นคือ.....

ส่วนใหญ่ท่านดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตที่ไหน(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดูรูปโป๊ทางอินเทอร์เน็ตแล้วมีผลต่อตัวท่านเองหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มีผล
 มีผล คือ (ตอบได้หลายข้อ)
 รู้สึกว่าย่ำแย่อารมณ์ทางเพศ
 รู้สึกเกิดอารมณ์ทางเพศและมีความต้องการทางเพศ
 สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
 อื่นๆ (ระบุ).....

11.3 สิ่งพิมพ์ที่ย่ำแย่อารมณ์ทางเพศ

- ไม่เคยดู/อ่าน (ข้ามไปข้อ12)
 เคยดู
 ท่านเคยดูครั้งแรกเมื่ออายุ.....

ครั้งแรกท่านได้สิ่งพิมพ์ที่ย่ำแย่อารมณ์ทางเพศนี้มาโดยวิธีใด

- แอบหยิบของพ่อแม่มา เพื่อนให้ยืม
 คนรู้จักกันให้ยืม ซื้อเองจาก.....
 อื่น(ระบุ).....

ครั้งแรกท่านดู/อ่านสิ่งพิมพ์ที่ย่ำแย่อารมณ์ทางเพศที่ไหน

- ที่บ้าน บ้านเพื่อน
 อื่นๆ(ระบุ).....

ปกติท่านดู/อ่านสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ บ่อยแค่ไหน

- ทุกวัน ทุกสัปดาห์
- ทุกเดือน นานๆ ครั้ง
- อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดู/อ่านสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศกับใคร

- คุณคนเดียว ดูกับบุคคลอื่น.....

ส่วนใหญ่ท่านดู/อ่านสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศที่ไหน(ระบุ).....

ส่วนใหญ่ท่านดู/อ่านสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศแล้วมีผลต่อตัวท่านเองหรือไม่อย่างไร

- ไม่มีผล
- มีผล คือ (ตอบได้หลายข้อ)
- รู้สึกว่ายั่วยุอารมณ์ทางเพศ
- รู้สึกเกิดอารมณ์ทางเพศและมีความต้องการทางเพศ
- สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
- อื่นๆ (ระบุ).....

12. ท่านคิดว่าเมื่อได้ดู/อ่านสื่อยั่วยุอารมณ์ทางเพศเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศแก่ตัวท่านเองหรือไม่

12.1 วิดีโอโป๊/ชิตโป๊

- ไม่เกิดปัญหา
- เกิดปัญหาคือ.....
- อื่นๆ (ระบุ).....

เมื่อเกิดปัญหาจากการดูวิดีโอโป๊/ชิตโป๊ ท่านแก้ปัญหาโดย

- ปรึกษาพ่อแม่ ปรึกษาญาติสนิท
- ปรึกษาเพื่อน ปรึกษาศูนย์ให้การปรึกษา

- ปรึกษาครู/อาจารย์
- แก้ปัญหาด้วยตนเองโดย.....
- อื่นๆ (ระบุ).....

12.2 รูปไป๋ทางอินเตอร์เน็ต

- ไม่เกิดปัญหา
- เกิดปัญหาคือ.....
- อื่นๆ (ระบุ).....

เมื่อเกิดปัญหาจากการดูรูปไป๋ทางอินเตอร์เน็ตท่านแก้ปัญหาโดย

- ปรึกษาพ่อแม่
- ปรึกษาญาติสนิท
- ปรึกษาเพื่อน
- ปรึกษาศูนย์ให้การศึกษา
- ปรึกษาครู/อาจารย์
- แก้ปัญหาด้วยตนเองโดย.....
- อื่นๆ (ระบุ).....

12.3 สิ่งพิมพ์ที่ช่วยอารมณ์ทางเพศ

- ไม่เกิดปัญหา
- เกิดปัญหาคือ.....
- อื่นๆ (ระบุ).....

เมื่อเกิดปัญหาจากการดูสิ่งพิมพ์ที่ช่วยอารมณ์ทางเพศท่านแก้ปัญหาโดย

- ปรึกษาพ่อแม่
- ปรึกษาญาติสนิท
- ปรึกษาเพื่อน
- ปรึกษาศูนย์ให้การศึกษา

- ปริญญาครู/อาจารย์
  - แก้ปัญหาด้วยตนเองโดย.....
  - อื่นๆ (ระบุ).....
- .....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Guideline)

เกริ่นนำ (แนะนำโครงการ)

- ชื่อโครงการวิจัย
- วัตถุประสงค์โครงการ
- สิ่งที่โครงการได้จัดทำแล้ว
- ขณะนี้โครงการมาทำสนทนากลุ่มเพื่ออะไร

1. ประสบการณ์ดูสื่อช่วยครั้งแรก

- ดูครั้งแรกเมื่ออายุเท่าไร
- เป็นสื่อประเภทใด (สิ่งพิมพ์ / วิดีโอ-ซีดี / อินเทอร์เน็ต)
- ได้มาอย่างไร
- ดู / อ่านที่ไหนกับใคร
- ดู / อ่านแล้วเกิดอะไรขึ้น

2. ทักษะคิดต่อสื่อช่วย

- มีทักษะคิดต่อสื่อช่วยอย่างไร
- คิดว่าสื่อช่วยมีข้อดีอะไรบ้าง
- ข้อเสียมีอะไรบ้าง

3. พฤติกรรมการใช้สื่อช่วย

- ปัจจุบันใช้สื่อชนิดใดมากกว่าสื่ออื่น ๆ
- ครั้งหลังสุดเมื่อกี่วัน / กี่เดือนมาแล้ว
- ดูกับใคร ที่ไหน

4. ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสื่อช่วย

- มีการนำไปเลียนแบบไหม
- เกิดอะไรขึ้น
- คิดว่าในสื่อช่วยเป็นการแสดงหรือไม่

5. ผลกระทบของการใช้สื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ

- เมื่อดูสื่อ (ช่วย) แล้วเป็นอย่างไร / เกิดอะไรขึ้น
- เกิดปัญหาอะไรหรือไม่ อย่างไร
- แก้ปัญหาด้วยวิธีใด